

sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Núm. 351 - ANY XXX - Maig 1993

Almanac

MAIG: Mes de 31 dies, cinquè del calendari Julià. *Maius*, era el tercer mes del calendari romà, dedicat a Maia una de les Pleïades. Mes per excel·lència del desvetllament primaveral, és tingut com a símbol d'esperança, joventut, bellesa i salut. És el mes de les flors; la tradició agermana aquestes amb els amors:

*Temps de floretes,
temps d'amorettes.*

És l'època tradicional dels aplecs, de les festes majors de Primavera (Rosers) i de les fires. Antigament a Agramunt es celebrava *La Fira de Santes Creus* el dia 3 de maig. Aquestes reunions donaven lloc sovint a molts casaments:

*Pels aplecs i per les fires
es compren els hereus
i les pubilles.*

El dia s'allarga 57 m durant el mes:

El dia 1 el sol surt a les 4h 48m, i es pon a les 6h 48m (*)

El dia 31 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 17 m(*)

(*) hora solar, 2 hores menys de l'oficial.

FESTES ASSENYALADES:

Dia 1 **Festa del Treball.**

Dia 15 **Sant Isidre Llaurador.** Patró dels pagesos catalans des del s. XVI.

Quan sant Isidre és arribat
tot el blat ja és igualat.

Dia 23 **L'Ascensió del Senyor.** Festa passada al diumenge que es celebrava el dijous anterior.

Qui llaura per l'Ascensió
no treurà profit de la llavor.

Dia 30 **Pasqua de Pentecostés o Pasqua Granada.**

Si plou per Pasqua Granada,
quaranta dies de durada.

Dia 31 **Dilluns de Pasqua Granada.** Celebració de molts aplecs. Actualment no és festiu a Catalunya.

LES FEINES AL CAMP: A finals de mes es comencen a segar els ordís primerencs. Es generalitza la sega d'alfals, trepadella i altres espècies farratgeres. Ensulfat i ensofrat de la vinya. Es cullen cireres, albercocs i prèssocs primerencs. Es melen les arnes.

LES FEINES A L'HORT: Es continuen sembrant fesols, síndries, melons, carabasses, porros, apis, cards... Es segueixen plantant tomateres, pebrots i albergínies. Es cullen ja faves, pèsols, carxofes, maduixes, espàrrecs, cebes, enciams...

LES FEINES AL JARDÍ: Es tallen tota mena de flors de Primavera. S'ha de lluitar contra els pugons i altres insectes que perjudiquen les flors.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

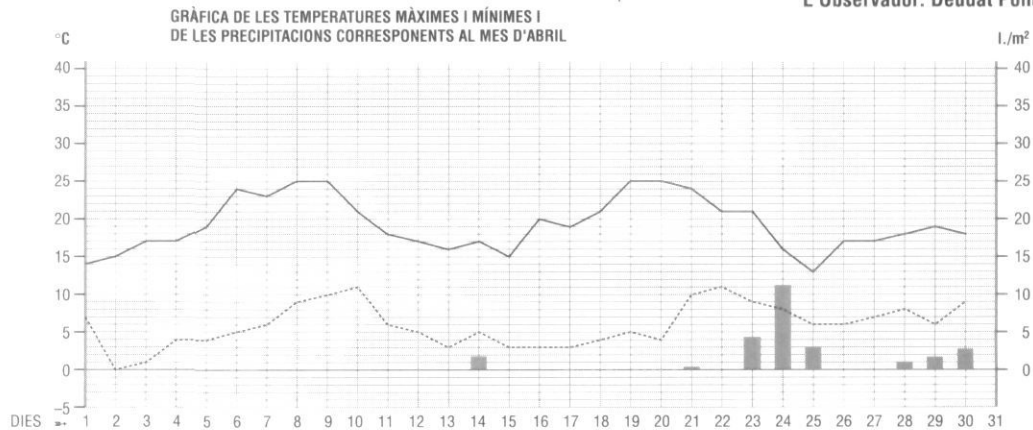
Si l'anada als aplecs, rosers o fires us dona un mal de ventre, no dubteu de resar aquesta oració que havien fet servir els nostres avis aquí a Agramunt:

Oració contra el mal de ventre

*Entre l'art i la tina
passa el nostre Redemptor,
truca un pobret a la porta
si el voleu recollir o no;
la mestressa diu que sí,
l'amo diu que no;
pa florit,
vi agrit,
llit de bova,
mal de ventre passa fora!*

(Seguit de tres parenostres a la Santíssima Trinitat perquè faci curar aquesta infermetat a... (nom)... Mentre es resava l'oració hom fa el signe de la creu).

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - -
Precipitacions: ■■■

Demografia

(Mes d'abril de 1993)

NAIXEMENTS

Ernest Costafreda i Puigpinós	dia 2
Elisabet Cifuentes i Cases	dia 9
Gemma Massana i Cornadó	dia 20
Guillem Batalla i Boncompte	dia 28

DEFUNCIONS

Jeroni Mitjavila i Boixadera	100 anys, dia 4
Maria Tarragona i Solans	101 anys, dia 10
Ramona Padullés i Cucurull	76 anys, dia 20
Joaquim-Manuel Vicianà i Ros	67 anys, dia 20

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'ABRIL

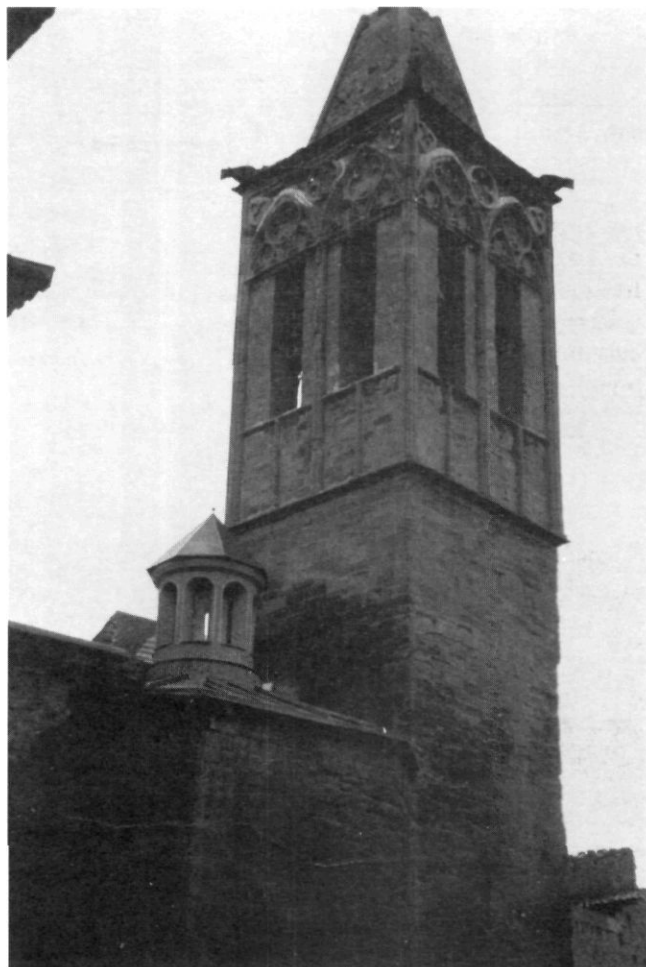
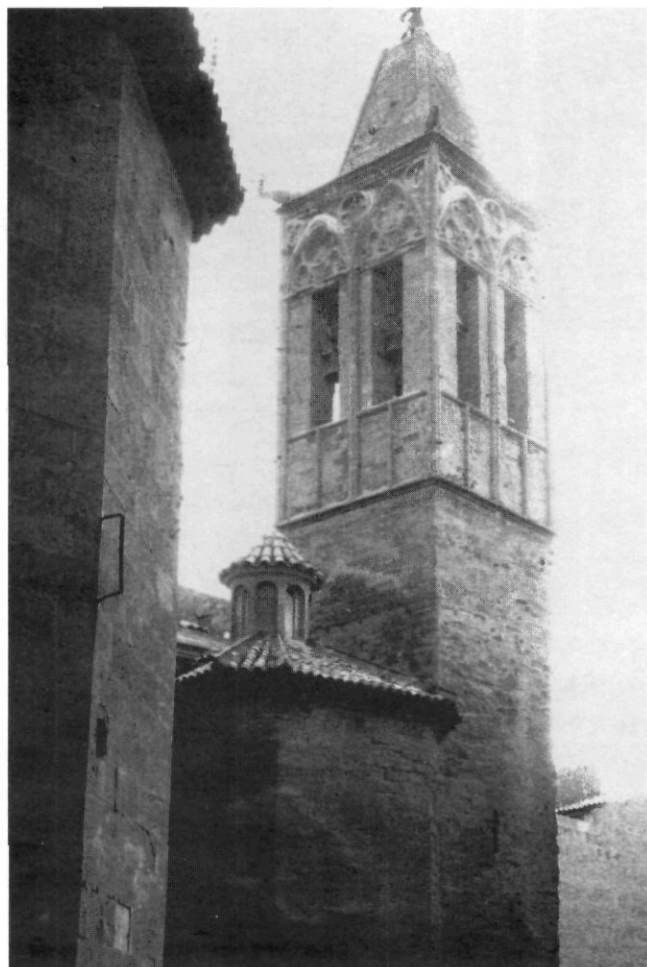
Dia 14	1'7 l./m²
Dia 21	0'3 l./m²
Dia 23	4'3 l./m²
Dia 24	11'2 l./m²
Dia 25	3' l./m²
Dia 28	1' l./m²
Dia 29	1'7 l./m²
Dia 30	2'8 l./m²
TOTAL	26' l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'ABRIL

Màxima del mes	25°, dies 8, 9, 19 i 20
Mínima del mes	0°, dia 2
Oscil·lació extrema mensual	25°
Mitja de les màximes	19'233°
Mitja de les mínimes	5'933°
Mitja de les mitjanes	12'250°

L'Observador: Deudat Pont

RESTAURACIÓ POLÈMICA

La restauració exterior de la Capella del Roser ha estat criticada per sectors del veïnat agramuntí.

Finalitzades les obres de restauració, interior i exterior, de la capella del Roser del temple parroquial, els veïns s'han adonat dels canvis introduïts en la teulada. En lloc de les teules que hi havia anteriorment hi han estat col·locades unes planxes de coure no gaire ben vistes per alguns i han estat fruit de molts comentaris negatius.

Aquestes obres conjuntament amb

les del retaule que acull la capella seran inaugurades pel Bisbe de la Seu, Joan Martí i Alanís i els representants del Consell Comarcal de l'Urgell, la Diputació i l'Ajuntament que han estat les entitats patrocinadores de les obres que s'han allargat gairebé tres anys.

El Consell Comarcal i la Generalitat restauraran també el retaule i les pintures de la capella del Socors. Enca-

ra que d'un estil més pobre que la del Roser, aquest retaule data dels primers anys del segle XVIII. Concretament es va construir l'any 1719 per acollir la imatge de la Verge del Socors. El 1848 el retaule es traslladà a l'absis esquerre del central. A l'igual que el del Roser, durant la guerra va ser protegit i, finalitzada aquesta, tornà al seu primitiu lloc.

SANT JORDI 93

Celebració literària-musical de la festa patronal de Catalunya a Agramunt.

Deixant de banda el protagonisme de la rosa i el llibre, comú a tot Catalunya, a Agramunt la festa de Sant Jordi es caracteritza per la continuïtat de la celebració del Certamen Literari, que enguany va complir els setze anys, i la presència cada vegada més destacada de la música com a conseqüència dels fruits de l'Escola Municipal de Música.

La repercussió popular, però, és més aviat minsa i mentre el lliurament dels premis als guanyadors del Certamen Literari és un acte íntim a la casa de la Vila, a les audicions i concerts de música, el públic hi és més aviat escàs. De

Concert ofert per la Cobla Tàrrrega i la Jovenívola d'Agramunt.

Des de fa uns anys, alumnes del centre d'Ensenyament Mitjà de la localitat francesa de Saint Gaudens fan un intercanvi amb els del centre agramuntí.

banderes en balcons i finestres, gairebé cap.

El dia 23 l'Ajuntament organitzà una ballada de sardanes a la plaça del Mercadal, a càrrec de la Cobla Jovenívola. La mateixa agrupació conjuntament amb la Cobla Tàrrrega celebraren l'endemà dissabte, dia 24, un concert al Casal Agramuntí. Durant la primera part, les cobles actuaren per separat i a la segona ho feren conjuntament amb peces especialment composades per a dues cobles.

Com cada any, els centres d'ensenyament de la Vila també celebraren Sant Jordi amb diversos actes entre els que destaquen els de l'Institut amb una audició de sardanes de la Cobla Infantil i una conferència de Lluís Pons. A aquesta festa hi participaren els alumnes del centre d'Ensenyament Mitjà de la localitat francesa de Saint Gaudens que, com cada any, fan un intercanvi amb el centre agramuntí.

PREMI DE POESIA GUILLEM VILADOT

La segona edició d'aquest certamen es dedicarà als lletristes de cançons i es lliurarà el dia 9 d'octubre.

La vigília de Sant Jordi es va fer a la seu de la Diputació de Lleida la presentació de les bases de la convocatòria de la segona edició del Premi de Poesia Guillem Viladot que tal com es va explicar en el moment de la seva creació, cada any estarà dedicat a un aspecte diferent de la poesia.

Enguany es premiaran les millors lletres de cançons que es presentin. Les bases es lliuraren gravades en una cassete de la qual se n'ha fet un tiratge de 2.000 exemplars i seran repartides per tots els Països Catalans.

El premi, convocat per l'Ajuntament d'Agramunt, està dotat amb un milió

de pessetes i el pressupost de l'organització s'estima en un altre milió, aproximadament. La Diputació Provincial subvencionarà el certamen amb un milió de pessetes, segons va informar el seu president Josep Grau, i també hi col·laborarà el Consell Comarcal de l'Urgell i el Departament de Cultura de

la Generalitat, segons l'alcalde agramuntí, Josep Huguet qui va donar la roda de premsa informativa acompanyat del secretari del jurat Xavier Garcia.

Aquest jurat estarà integrat per persones de prestigi del món de la poesia i de la cançó. La presidència l'ostentarà el crític literari Joaquim Molas i estarà acompanyat per Jaume Pont, el cantautor Ricardo Solfa, ex-Jaume Sisa; l'integran del grup de rock català Sau, Pep Sala i el poeta i cantant de Tàrrrega Xavier Ribalta.

Les obres hauran d'ésser discogràficament inèdites i tenir l'extensió habitual d'un *single*. Els textos es presentaran mecanografiats per duplicat i en llengua catalana.

Les lletres han de venir acompanyades musicalment i vocal en una pre-maqueta (cassete) que el jurat valorarà relativament, com a suport de la lletra tractant-se d'un premi literari, com en aquest cas podran presentar-se obres de qualsevol gènere: Jazz, Cançó d'autor, Rock, Pop, Rap, etc.

L'autoria de la part musical no ha de coincidir necessàriament amb la de la lletra.

L'autor podrà afegir la documentació que cregui necessària sobre l'obra presentada.

L'entitat organitzadora es reserva pel

Casa de poesia visual "Lo Parda".

termini d'un any el dret de publicació. En qualsevol cas en l'obra publicada —tots els suports— haurà de constar que ha estat guanyadora del Premi de Poesia Guillem Viladot, 1993.

Qualsevol cas no previst en aquestes bases generals o específiques serà resolt per l'entitat organitzadora.

En la mateixa nit literària es donarà a conèixer el veredict del Premi de Poesia Visual "Lo Parda".

Coincidint amb la concessió del Premi es podria inaugurar la Casa de la Poesia Visual "Lo Parda", que ha estat impulsada per Viladot i que ja està totalment acabada i en fase de muntatge.

TEATRE ESCOLAR

Els alumnes de 8è d'E.G.B. del Macià-Companys al Casal amb una obra de Josep-M. Benet i Jornet.

Com ja van fent els darrers anys, els alumnes de l'últim curs d'ensenyament primari del Col·legi Públic varen presentar al Teatre del Casal un muntatge teatral obert a tot el públic. En aquesta ocasió l'obra escollida va ser "Taller de fantasia" del conegut dramaturg català, Josep-M. Benet i Jornet. Les representacions es varen presentar els dies 8 i 9 de maig en sessions de nit i tarda, respectivament.

Els alumnes en acabar la representació.

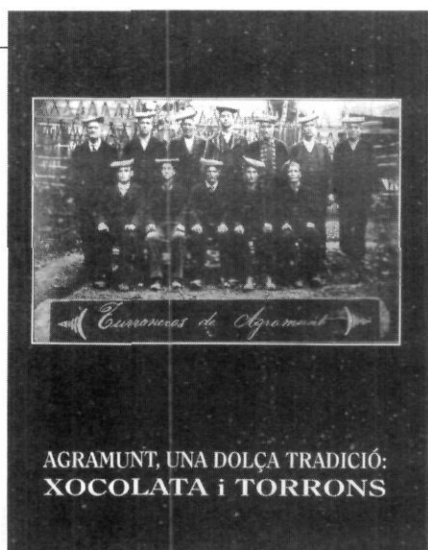
ELS GEGANTS DE LA RIBERA

La Zona Escolar Rural del Sió ha confeccionat una parella de gegants que estrenaren per Sant Jordi.

Puigverd va ser el poble escollit per fer la presentació de la parella de Gegants que han estat confeccionats íntegrament pels centres de Preixens i Butsènit amb la col·laboració d'un grup de senyores que feren els vestits.

Els prop de setanta alumnes i els professors que configuren aquesta Escola rural es reuniren el dia 23 d'abril a Puigverd per celebrar la festivitat de Sant Jordi amb la presentació dels dos Gegants i de cinc dracs, un per cada centre que forma l'Escola i que corresponen als pobles de Preixens, Puigverd d'Agramunt, Ventoses, Butsènit i Montclar.

Durant l'estada a Puigverd els alumnes, els gegants i els dracs representaren una obra teatral escrita pels propis alumnes i es presentà el número zero d'una revista de la ZER del Sió que compta amb una col·laboració del President de la Generalitat, Jordi Pujol i de tots i cadascun dels alumnes que han confeccionat una mena de jeroglífic la solució del qual dóna el nom del seu autor.

Nota pels lectors

Totes aquelles persones que estiguin interessades en disposar de volums enquadernats de l'últim col·leccionable que ha publicat SIÓ, "Agramunt, una dolça tradició: Xocolata i Torróns", poden adquirir-ne en qualsevol de les llibreries de la vila al preu de 800 pessetes l'exemplar. Recordem que es poden dirigir a la redacció de la revista per obtenir, gratuïtament, les tapes del col·leccionable.

Núm. 351
Any XXX
Maig 1993

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural
Premi "Tassis-Torrent" Diputació de Barcelona

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.300 ptes.

A l'estranger: 2.800 ptes.

Número solt: 230 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Imatge bucòlica del Passeig en plena
estació primaveral.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Des de fa unes setmanes es treballa de valent en algunes zones de la vila, aixecant carrers i col·locant conduccions i tubs per mitjà de potents màquines que fan les delícies dels badocs i enginyers ocasionals. Fa goig veure tot aquest enrenou que té com a finalitat dotar la població d'unes infraestructures ben necessàries i, algunes, llargament esperades com són les de la travessia de la carretera de Tàrrega-Artesa.

És una obra que arriba amb un retard evident. Molt poques poblacions del nivell d'Agramunt trobaríem tan ferèstegues de travessar. Exceptuant la Gasolinera, la resta està gairebé igual que després de la guerra. En fi, tot arriba i esperem que ara es facin bé les coses i amb la visió de futur que cal en una obra d'aquesta importància.

Les decisions que es prenen en urbanisme tenen una gran transcendència. Del que avui es decideix se'n gaudirà o se'n patirà si no per sempre més, sí que per moltes generacions. Avui, Agramunt, amb un creixement urbanístic molt gran al marge esquerre del Sió, té en l'actual avinguda de Catalunya, la principal entrada a la vila. La principal i més desgraciada.

Tot aquell indret va patir unes nefastes decisions polítiques, per no qualificar-ho d'altra manera, que comportaren per exemple, que s'impedís de tenir una gran zona verda als marges del Sió que anés des del Pont de Puigverd fins al de Tàrrega. La construcció fins al peu del riu a banda i banda del Pont Vell escanyà una solució urbanística que, tal com es diu ara, hauria estat emblemàtica.

Altres pifiades urbanístiques les trobem a gairebé tot el llarg de l'avinguda de Catalunya on el vianant no té per on passar amb unes voreres minúscules, en aquells indrets on n'hi ha. Cap possibilitat de plantar-hi arbres i convertir l'avinguda en una entrada digna a Agramunt. I un prec a les actuals autoritats municipals: mireu la solució que es doni a la passarel·la del Pont vell, una joia arquitectònica maltractada però que ha fet front a tots els desafiaments, a totes les adversitats.

Els agramuntins, amb la plaça del Mercadal varen ser pioners en l'urbanisme modern. Els nostres avantpassats tingueren aquesta visió de futur que durant moltes èpoques posteriors no han tingut, o no han volgut tenir, els governants de la vila. Greu responsabilitat que la història recordarà amb noms i cognoms per a vergonya de tots.

Molt cordialment,

Bernat Jofre

Maig de 1993

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

Servei de grua permanent

SERVEI OFICIAL

Estem al seu servei a la
Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGUANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Agramunt, desequilibri entre creixement de població i ocupació

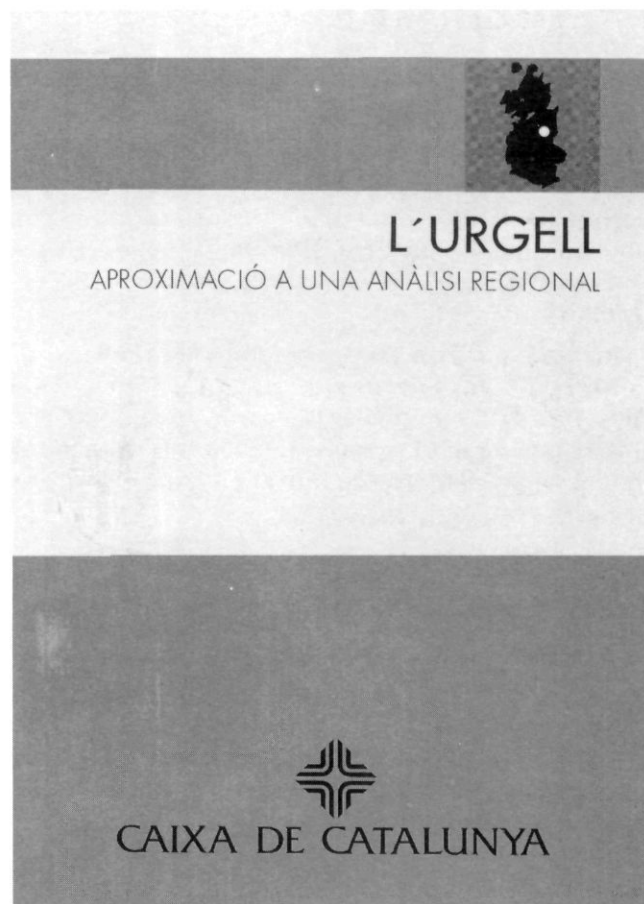
El municipi d'Agramunt pateix un desequilibri ocupacional que es manifesta amb un excés de població desocupada en relació amb els llocs de treball disponibles, segons es desprèn de l'estudi de la comarca de l'Urgell, patrocinat per la Caixa de Catalunya i que ha estat presentat aquest dia 20 de maig a la nostra vila.

Per altra part, el mateix estudi posa de manifest que el municipi d'Agramunt, i concretament la seva capital, ha estat la que ha mantingut l'evolució demogràfica més important de totes les poblacions de la comarca durant el període comprès entre els anys 1960 i 1986. Durant aquests anys la taxa acumulativa ha estat de l'1'4 per cent mentre que la de Tàrraga va ser de l'1'17 per cent i la de Bellpuig un 0'7 per cent. A la resta de les poblacions els índex de creixement foren tots negatius. Segons aquest estudi titulat "*L'Urgell, aproximació a una anàlisi regional*" del qual en són autors Joan Tort i Gelasi Nogueira i que ha estat realitzat amb dades corresponents al cens de 1986, el municipi d'Agramunt disponia de 1.396 llocs de treball, mentre que la mà d'obra resident era de 1.535 persones. Aquest dèficit de 139 llocs de treball s'incrementava amb els 151 que ocupaven persones desplaçades d'altres municipis.

Agramunt ha estat la població de l'Urgell que ha mantingut l'evolució demogràfica més important entre els anys 1960 i 1986

Tenint en compte aquestes xifres, que podrien ser similars a les actuals, en total 290 persones es desplaçarien diàriament a altres localitats per ocupar un lloc de treball. Altrament arribarien diàriament a Agramunt 151 persones procedents d'altres poblacions majoritàriament de la Ribera del Sió. Els residents a Agramunt que treballen fora de la localitat ho fan majoritàriament a les localitats de Guissona i Cervera, donat que la Cooperativa Agropecuària, l'empresa MAI i l'Agudana absorbeixen gran quantitat de mà d'obra. A la comarca de l'Urgell, Tàrraga absorbeix uns 60 treballadors d'Agramunt.

La població activa d'Agramunt és de 1.727 persones, un 37 per cent de població amb una taxa d'atur del 9

per cent, inferior a la mitjana de la comarca de l'Urgell i molt especialment en relació als altres dos municipis industrials com són Tàrraga i Bellpuig.

Per sectors, la població activa es dedica majoritàriament a la indústria amb el 36 per cent, essent l'índex més alt de la comarca de l'Urgell. A continuació ve el de serveis que ocupa el 34'4 per cent, mentre que el sector primari té una taxa del 20'8 per cent. Més distanciat queda el sector de la construcció que representa el 6'1 per cent.

Aquest llibre s'inclou en la col·lecció Catalunya Comarcal que edita la Caixa de Catalunya i que és un estudi socioeconòmic de les comarques catalanes. La Ribera del Sió s'analitza com una zona totalment diferenciada dins de la comarca de l'Urgell.

Josep Bertran

Paulí Ribera i Marquilles

Un home que fa poble

EN Paulí Ribera i Marquilles neix a Agramunt un 26 d'abril de l'any 1932 al carrer Corriol de la Sabateria, 4

Fins als 4 anys va anar al parvulari de les monges. A continuació esclatà la guerra de 1936 quedant-se pràcticament el poble sense col·legi fins que acabà. Continua llavors a les Escoles Nacionals on va tenir com a mestre i director el senyor Curià i allí va cursar els estudis de Primària.

L'onze de març de 1946 comença a treballar a Cal Panyé; ni tan sols contava 14 anys i fou aquí on va fer l'aprenentatge fins que el 7 de febrer de 1953 va plegar. Després va anar a Cal Triginer fins el 24 de juliol de 1968 d'on va haver de plegar en tancar l'empresa. A l'1 d'agost va passar a Cal Martorell fins el 18 d'abril de 1973 i des de llavors fins ara està amb l'Àngel Triginer.

El seu ofici és torner, del qual se sent orgullós.

LES DEDICACIONS DE LA TEVA VIDA

– Començaré pels Escacs que vaig aprendre a jugar de jovenet al col·legi, ja que el Lluís Esteve i el Miquel Rovira ens n'ensenyaren. Una vegada acabat el col·legi nosaltres continuàrem jugant

fins que quan tenia aproximadament 30 anys es formà a Agramunt un grup d'escacs del qual vaig formar part.

El primer any que vàrem anar a la competició provincial, teníem fitxa de "Educación y Descanso", devia ser cap a l'any 1968. Posteriorment ja formàrem

part de la Federació Catalana. Agramunt va ser el primer poble de la província que va presentar dos equips d'escacs durant uns dos anys. De fet deixàrem el nivell d'Agramunt força bé.

CARAMELLES

– A primers de l'any 1982 el grup d'escoltes va promoure les Caramelles. Ens van cridar als qui havíem format part de les mateixes en un altre temps, i no vaig dubtar ni un moment, i així portem 12 anys. La continuïtat d'ara no hi havia estat mai. En les anteriors etapes només duraven un o dos anys i prou.

– *Quan vas començar a cantar Caramelles?*

– Vaig començar molt petit. Les primeres després de la guerra van ser organitzades a les Escoles cap a l'any 1944. Les dirigia el senyor Ribó, encara que se sol dir les Caramelles del senyor Curià perquè ell era el director de les Escoles.

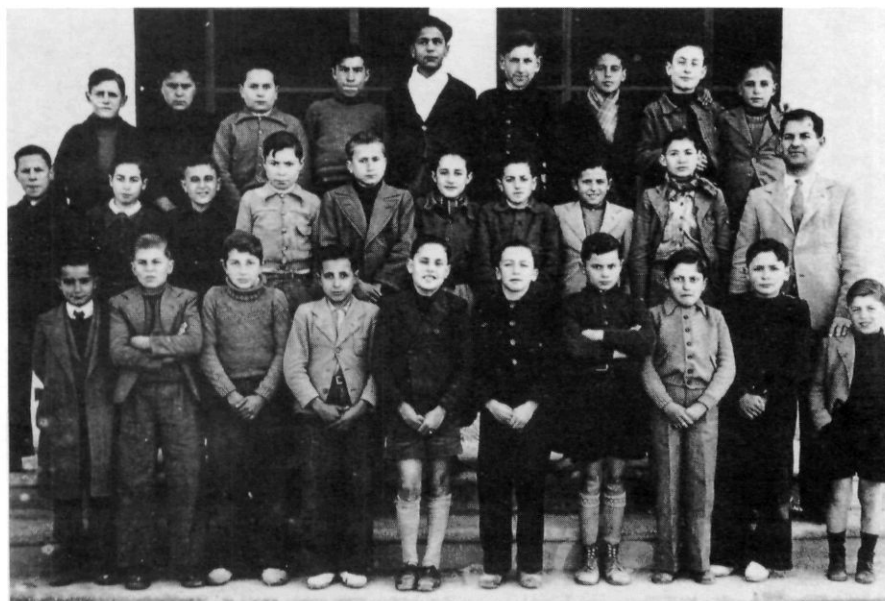
Cal destacar que mossèn Joan Ausàs, que era vicari de la Parròquia, va fer també una molt bona feina.

El senyor Curià i el senyor Gassó cantaven també amb nosaltres. El primer any només cantàvem els nens, posteriorment s'hi afegiren les nenes.

Encara que no tinguessin una continuïtat seguida, vaig formar part durant uns anys de les caramelles organitzades pel poble dirigides pel senyor Ramon Mora.

Al col·legi quan tenia 9 anys.

Amb els companys de les Escoles dirigides pel senyor Curià. És el segon començant per la dreta.

SARDANES

– Parla'ns una mica de la teva afecció a les sardanes.

Ara sí que m'has fomit. Era molt jovenet quan ja ho intentava, però ho feia tan malament que vaig plegar. No obstant, crec que ho portava dins ja que en fessin on en fessin sempre m'hi acostava, encara que fos tan sols a mirar.

– Et fixaves en algú en concret?

I tant! en un principi hi havia 2 homes que no els treia els ulls dels peus. Eren en Ramon Viladomat i el Josep Marquilles "Ferrer de Tall". Creu-me que en sabien un niu. Passà el temps i el servei militar em portà a Barcelona. Situat allí m'agradava d'anar sovint a la plaça Sant Jaume i al Parc de la Ciutadella a mirar com ballaven sardanes. No m'atrevia a posar-m'hi; per a mi en sabien massa.

Després vaig perdre la por i en algun lloc que no em coneixia ningú vaig decidir-me a posar-m'hi.

– Com vares aprendre'n ja que ara n'ensenyes als altres?

Fa uns 10 o 12 anys es promogueren uns curssets dirigits per Jaume Añé. Penso que va ser una tasca molt bona encara que hagués fet falta més gent per ajudar-lo, ja que érem una bona quantitat

d'aprenents i no donava l'abast.

Però ja que havia començat volia arribar fins al fons. Fa aproximadament uns 8 anys que a Lleida feien ballades i jo hi anava cada 15 dies. Allí preguntava i practica. Un cop ja anava més segur anava sempre que podia a Barcelona. Hi anava tot sovint que la gent es pensava que hi vivia i tot. Una ballada, una altra, un dia, un altre dia, fos a Agramunt, a Lleida, allà on fos. No parava d'insistir-hi fins que un dia em vaig decidir a aprendre a comptar. Fou un noi de Lleida, que a la Plaça Paeria em va fer una bona explicació i a partir d'aquí, espavil. Arribo a Agramunt i unes cintes de sardanes i uns papers que m'havia donat, en dos vespres vaig aprendre a comptar. La gran muntanya que per a mi era inaccessible, es convertí de sobte en un pla magnífic.

– Per què i quan vas decidir d'ensenyar-ne?

– Al 1986 unes quantes persones amants de la sardana vam formar una Agrupació anomenada Agrupació Sardanista Barretina i els socis fundadors foren Xavier Noró, Jaume Fontanet (e.p.d.), Francesc Farràs, Fermina Villalba, Antonieta Tella, Antonieta Puig i jo mateix. Un cop engegada l'Agrupació començarem a

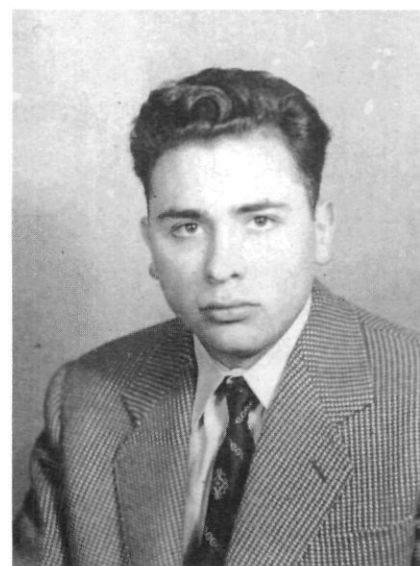
ensenyar a altra gent. El lloc on ens reuníem era la sala del Casal els diumenges al migdia. Érem unes 70 o 80 persones. Els curssets duraven des de començament d'any fins el diumenge de rams que estrenàvem la primera ballada de la temporada.

– Com varen arribar els curssets a les escoles?

– Sempre he cregut que a través de l'Agrupació havíem d'anar treballant, perquè la cosa tingués continuïtat. I el més positiu que podíem fer era ensenyar als nens a ballar sardanes a través de les Escoles.

Són ells que el dia de demà hauran de continuar la tasca començada i, si ja de jovenets se'ls inculca alguna cosa, encara que sigui poca cosa, sempre hi queda..

Així que em vaig presentar als col·legis com a Monitor del Congrés de Cultura Catalana "El país a l'Escola" durant 2 anys. Ara en fa 3 que participem al "Saltem i Ballem".

Quan tenia vint anys.

– Trobes que aquesta tasca ha estat enriquidora per a tu?

– Moltíssim. Veritablement és una feina esgotadora, però em passa el temps sense adonar-me'n. Durant el mes de març cada cap de setmana dedicava 7 hores als qui volien aprendre a ballar tant a petits com a adults. Aquest any també es donaren curssets a Puigverd. ➤

Fent el servei militar.

A Balaguer, saludant el gran mestre d'escacs Arturo Pomar (fletxa).

La gent respon bastant bé. Es van matricular 84 escolars i quasibé tots han anat continuant, cosa que vol dir que s'hi troben bé, ja que alguns fa 5 anys que vénen.

Francament, la sardana la visc i em fa molta il·lusió veure com l'aprenen i ballen, sobretot quan arriba l'estiu i veus com de les ballades que s'organitzen al Mercadal cada any en disfrutem més gent.

– **Com han funcionat aquest any els cursos "Saltem i Ballem".**

– Doncs molt bé. Aquest any s'ha fet una innovació que consistia en fer 14 hores de classes i a més, 3 pràctiques.

Un cop acabades les classes es van fer les pràctiques de la manera següent:

- La primera va tenir lloc aquí a Agramunt a la plaça Mercadal, el dia 28 de març

- La segona a Bellpuig. Tant la primera com la segona, era només de la comarca de l'Urgell.

- I la tercera, que figurava com a cloenda, es va celebrar a Balaguer i fou molt nombrosa; hi participaren un centenar de col·legis, ja que era a nivell provincial.

– **Reps alguna remuneració per aquests cursos?**

– L'ensenyament a les escoles per promocionar el ball de la sardana és fonamentat per la Federació Sardanista, aquesta, té la Comissió del PLA: SALTEM

I BALLEM amb seu a Mollerussa. Dita comissió es la responsable d'aconseguir les subvencions necessàries per tirar endavant i les rep del Consell Comarcal, la Diputació i la Generalitat.

Cada alumne aporta la quantitat de 500 pessetes, que són enviades a la Comissió del PLA: SALTEM I BALLEM i aquesta, llavors, es fa càrrec de les despeses dels monitors i ens retribueix a 1.000 pessetes hora. Per tant, amb la petita ajuda per part de les famílies i sense altres despeses, ni per part dels col·legis ni ajuntament, es pot portar a

terme aquesta activitat.

– **També participes al Cor Parroquial, veritat?**

– Sí, des que es va fundar.

– **Explica una mica com va anar això.**

– Un dia em va venir a trobar el Domènec Vilalta i em va dir que mossèn Pal volia formar un cor, en principi havia d'ésser per la vetlla de Pasqua. M'hi vaig apuntar i un cop fets els primers assaigs vam començar a cantar el Diumenge de Rams de 1984, continuant durant la Setmana Santa i fins ara que el cor anem pel desè any.

Cantada de Caramelles a la plaça del Mercadal.

Cercavila popular a la Festa Major (11 de Setembre).

Al començament dirigia el cor Mn. Pal. Deprés d'uns dies es va fer càrrec de la direcció una monja, la mare Engràcia Piqué. Al cap d'uns 3 anys va agafar la direcció en Josep Martorell i és ell qui encara ens dirigeix actualment.

Sóm un grup molt ben avingut i assagem durant tot l'any.

- Canteu només a la Parròquia?

- En un principi cantem a totes les festes assenyalades que es fan a Agramunt, però si ens ho demana algun poble del voltant procurem anar-hi per cantar la missa. També vull recordar que aproximadament fa 3 anys vàrem anar a cantar la missa dels diumenges al dematí que emet TV2. També i des de fa anys anem el primer diumenge de maig a Bastanist. També ens hem desplaçat a Mataró, Boscal i una vegada a Llivia.

- Fas alguna altra activitat que desconeixem?

- Escolta, encara et sembla poc?

Amb tant moviment, tens algun càrrec significatiu?

Tinguis present que en aquestes agrupacions a nivell de poble els càrrecs són més per treballar que per lluir. En el grup de Caramelles el president en Josep Mª Lluch em va nomenar vice-president. A l'Agrupació Sardanista presidida per Antonieta Gili també tinc el càrrec de vice-president. I pel que fa al Cor Parroquial, l'únic càrrec que hi ha és el de tresorer.

- Parlem de la Revista SIÓ. Ets

col-laborador habitual. Explica't.

- A darrers de 1979 van sortir uns cartells que anunciaven uns cursets de català. El curset de 1er nivell era dirigit per Pere Mora i en finalitzar el curs em va demanar si volia fer un resum de com havia anat el curs. I vaig accedir i aquest resum va sortir publicat a la revista SIÓ. Apartir d'aquí vaig començar a col-laborar fent les cròniques dels escacs que van durar 2 o 3 anys. Actualment col-laboro en la plana d'amenitats de la qual tu ets la coordinadora.

Des del primer dia que estic subscrit a la revista i des d'aquell 1964 que tinc

tots i cada un dels números que han sortit al carrer.

- T'agrada llegir?

- M'agrada molt. Encara que d'un temps ençà no tinc massa temps per fer-ho. T'anomenaré un llibre que em va marcar quan el vaig llegir "L'holocaust"

- I escriure?

- M'agrada igualment molt, però repetint-me: no m'hi puc dedicar.

- Quins hobbies tens?

- M'agrada la natació, fer alguna partida a la botifarra i, de tant en tant, veure algun partit de futbol. També llegir el diari.

- Per finalitzar, tens alguna cosa per afegir?

- Sí, estic content d'haver nascut a Catalunya i encara més d'ésser d'Agramunt. El meu poble em té el cor robat i faré tot el que estigui al meu abast per col-laborar-hi en tot el que em sigui possible.

Gairebé tots coneixem al Paulí. I d'una manera especial els nens. Serà que sap situar-se al seu nivell?

De senzill i campatxano en té un "rato" llarg. Sempre es mostra enfeinat i actiu. Es vertaderament segur que per a ell la responsabilitat és una habilitat que domina.

Rosa Mª Sera

Amb el grup del Cor Parroquial, el dia de la col·locació de la Verge Assumpta.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48

AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

MASSATGISTA DIPLOMADA
ENRIQUETA SÀNCHEZ

ARTROSI
ARTRITIS
RELAXAMENT

OBESITAT
CIRCULATORI
RECUPERACIÓ

(Hores convingudes)

C. del Clos, 28

AGRAMUNT Telèfon 39 06 73

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Es ven casa i magatzem

al C/. Castell, 17

Xamfrà C. de la Cúria
Davant Plaça 11 de Setembre

Tels. Hora d'oficina: 50 14 43

Particular: 31 23 91

El racó de la música

Música a l'abast

Escola Municipal de Música

NO s'escapa a ningú que el moviment a Agramunt quant a agrupacions musicals és important i s'ha de considerar un patrimoni cultural dels més preuats, ja que hi estan involucrats un bon nombre d'agramuntins. De tota manera, alguna cosa deu fallar quan veiem la migrada assistència de públic en moltes actuacions, sobretot d'entitats de casa nostra, així, hem sentit queixar-se els caramellaires de la poca gent que els segueix en les seves cantades el dia de Pasqua, o hem vist la sala del Casal mig buida en actes com el de Santa Cecília (recordem que hi actuen totes les entitats), o en els concerts que ha ofert la Cobla Jovenívola amb la Juvenil de Bellpuig o Tàrraga, o en alguns concerts d'alumnes de l'Escola de Música i de la Coral on a vegades s'hi han aplegat els pares dels nens i els quatre incondicionals... Pensem que davant d'aquesta realitat els responsables de totes i cada una de les entitats musicals (directors, professors, presidents, etc.) ens hauríem de fer una reflexió seriosa i concloure que no acabem de saber transmetre el goig per la música. No n'hauríem de tenir prou amb ensenyar una veu d'una cançó, o la tècnica d'un instrument. Hauríem de saber inculcar el gust de fer i també d'escoltar música, de gaudir de totes les formes i estils.

És per això que ens hem decidit a iniciar aquesta secció aprofitant la gran difusió que té la revista SIÓ (a la qual agraïm l'acollida rebuda) i que ens garanteix arribar pràcticament a totes les cases de la nostra Vila. EL RACÓ DE LA MÚSICA no pretén ser un espai elitista destinat a qui tingui uns certs coneixements musicals, ben al contrari, esperem aconseguir interessar a tothom utilitzant un llenguatge planer i sense tecnicismes, proposant audicions de peces que la majoria de vegades tots hem sentit però sense les indicacions bàsiques que ens ajuden a entendre-les i gaudir-les, recorrent tots els estils i èpoques (des de la música clàssica al Rock, Pop, Jazz, etc.) formes (Coral, instrumental), etc.

En els casos que sigui possible intentarem introduir temes relacionats amb els concerts que estiguin previstos de realitzar a la nostra Vila per tal d'incentivar l'interès dels nostres lectors i d'aprofitar l'audició en directe, que sempre és la millor respecte a la gravació, per bona que sigui aquesta.

EL PER QUÈ DEL TÍTOL

Des de ja fa uns quants anys als col·legis s'utilitza un recurs educatiu anomenat RACONS que consisteix en dividir la classe en diferents espais per tal de diferenciar les activitats que es duen a terme (racó de les joguines, racó de la biblioteca, de les matemàtiques, etc.). Tal com ja hem dit abans, volem que aquesta secció tingui un component educatiu, i és per això que ens ha semblat oportú intitular-la EL RACÓ DE LA MÚSICA.

Audició

Cada tema anirà acompanyat d'una audició per il·lustrar-lo, que serà emesa per RÀDIO SIÓ, a les 11 del matí, del dissabte següent del dia en què surti la revista.

(1) CARMEN

La primera audició que us proposem no pot ser altra que la que hem escollit com a sintonia: EL PRELUDI DE L'ÒPERA CARMEN de Bizet.

PROSPER MERIME neix a París el 1803, després de protagonitzar molts escàndols relacionats amb faldilles, el seu pare l'envia a Espanya on coneix la història d'un soldat que perd professió, fortuna i honra per culpa d'una ardent

gitana. L'any 1845 escriu aquesta narració i publica la seva novel·la curta CARMEN.

A GEORGES BIZET la vida no li fou fàcil, entre altres coses perquè li fou desconsiderablement curta: 36 anys que van de 1838 a 1875. El 1869 comença a compondre l'òpera CARMEN. Va tenir bastants problemes per estrenar-la i van intentar persuadir-lo de que suavitzés l'argument o que si més no, la peça acabés bé. Però Bizet es va mantenir en els seus trets.

CARMEN s'ha dut als escenaris també en forma de ballet, i s'han catalogat més de 25 pel·lícules sobre ella: des de la feta pel legendari director Cecil B. de Mille fins una paròdia feta per en Charles Chaplin (Charlot).

➡

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

(2) HAVANERA (l'amor és un rodamon que mai no ha conegut la llei).

Aquesta havanera és una de les composicions més famoses

de la història, a través de la qual Carmen tracta de seduir a Don José. La flor que li tira al final de la cançó marca l'inici de la tragèdia.

ORQUESTRA FILARMÒNICA DE BERLÍN. Director: HERBERT VON KARAJAN

(3) LA PRIMAVERA (de les quatre estacions)

Estem al bell mig de la primavera, per aquest motiu ens ha semblat oportú incloure en aquesta audició el primer concert de les Quatre Estacions d'Antonio Vivaldi (La Primavera) que s'ha convertit en un dels màxims *best-sellers* de la música del nostre temps.

Vivaldi es va inspirar en uns sonets que va transportar de manera magistral al text musical. El que precedeix a la Primavera i que servirà a l'oïdor de guia per l'audició, és el que segueix:

Les "Quatre estacions", làmina de l'època inspirada en la més famosa de les obres de Vivaldi.

- A) Arriba la Primavera joiosa
- B) La saluden els ocells amb els seus cants alegres.
- C) Al temps que les fonts, amb l'alè del ventijol discorren amb una remor alegre.
- D) Vénen cobrint l'aire amb un mantell negre, els llampecs i trons a anunciar-la.
- E) Després de callar els trons, els ocells tornen de nou amb el seu encant sonor.
- F) I després, sobre el florit prat, a redós de la remor de les plantes, dorm el pastor amb el gos fidel a la seva vora.
- G) Amb el festiu so de la pastoril "siringa" ballen Ninfa i Pastor sota el sostre de la brillant Primavera.

(tema emblemàtic de tota la producció Vivaldiana)

(Els violins imiten el cant dels ocells) després es reprèn el tema principal.

(remor de l'aigua, després reapareix el tema de la primavera)

(Aquest tema ve comentat amb notes repetides, rapidíssimes) encara es retorna, de manera breu, al tema principal.

(És un retorn al refilar dels ocells però diferent de l'anterior que condueix al final)

(Les violes imiten el bordar del gos –baix continu– mentre els violins executen la melodia)

ORQUESTRA DE CAMBRA DE PRAGA. Director: L. HLAVACEK

—Llibreria
—Paprereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

T'agradaria ésser protagonista d'un programa de ràdio?

Vine, apunta't a l'equip de

RÀDIO SIÓ

i viu tota l'emoció de la radiodifusió.

Ens cal la teua col·laboració.

Plaça Mercadal, 7
Telèfon 39 04 21

**de
Guissona**

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.
Avda. Verge del Claustre, 32 - 25210 Guissona (Lleida)

Caixa Rural de Guissona

SERVEIS 10

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

ZURICH
SEGUROS

TRASMEDITERRANEA

Informació i reserves:

IBEROJET

VENEM CASA RAVAL DE PUIGVERD A 8.000.000
VENEM CASA A PUIGVERD A 4.000.000
VENEM CASA BIEL (PER TIRAR A TERRA) 3.000.000
VENEM SOLAR URBANITZABLE 11.000 M2 CTRA. BALAGUER
VENEM FINCA A STA. LINYA (AVELLANES) PER VEDAT CAÇA 40 Ha
VENEM PARCEL·LES A MATRET 12 Ha
VENEM SOLAR EDIFICABLE A BELLVÍS 3.000 M²
VENEM FINCA A LA SERRA 1.5 Ha 2.000.000
VENEM GRAN SOLAR EDIFICABLE A CASTELLSERÀ
VENEM MAGATZEM C/. FIRAL APTA PER A TALLER 4.000.000
VENEM MAGATZEM C/. AGUSTÍ ROS 7.000.000
VENEM PIS C/. AGUSTÍ ROS 145 M² VELL 4.500.000
VENEM PIS C/. AGUSTÍ ROS 120 M² AMB TERRASSA VELL 6.000.000
VENEM PIS AVDA. VERGE DEL SOCORS AMB 2 TERRASSES 8.000.000
VENEM PIS AVDA. MARIÀ JOLONCH 4.000.000
VENEM PÀRQUINGS AVDA. PAU CASALS 850.000
VENEM PISOS A TÀRREGA I CERVERA
LLOGUEM BAIXOS EDIFICI LA TORRE
LLOGUEM MAGATZEM PETIT AVDA. MARIÀ JOLONCH
LLOGUEM MAGATZEM C/. FIRAL
LLOGUEM PIS C/. CASTELL SENSE MOBLES A ESTRENAR
LLOGUEM PIS C/. SIÓ AMB MOBLES
LLOGUEM PIS EDIFICI LA TORRE
LLOGUEM CASA A PRADELL AMB CALEFACCIÓ I GRAN PÀRQUING
LLOGUEM PIS AVDA. VERGE DEL SOCORS, 2 TERRASSES I PÀRQUING
COMPREM 30 JORNALS DE REGADIU A AGRAMUNT, CASTELLSERÀ, FULIOLA,
TORNABOUS O VOLTANTS.
PREUS REALS INFERIORS

Com es treballa la solidaritat

En el marc de la 2a Setmana Cultural tingué lloc en la Sala d'Actes de l'Ajuntament, una taula rodona sota el títol "*Com es treballa la solidaritat*". Els ponents foren Xavier Casassas, Secretari General adjunt de l'Associació de Nacions Unides (A.N.U.); Arcadi Oliveras, Vice-president de Justícia i Pau i J. Manuel Paton, membre del Fons Català de Cooperació i Desenvolupament i Regidor de l'Ajuntament de Castelldefels.

En Xavier Casassas digué que la seva entitat porta treballant des dels darrers trenta anys en el camp de l'aplicació efectiva dels Drets Humans i que el fenomen del racisme, amb els seus darrers rebrots a Europa, va lligat a l'augment de la immigració. Actualment, el seu col·lectiu intenta de promoure un conveni per a l'eliminació de la discriminació racial. En el fòrum de l'O.N.U., la seva associació està federada amb altres grups que treballen en l'ajuda i cooperació a manera de "status consultiu". Puntualment han endegat ajudes concretes i com exemple posà la construcció d'una central hidroelèctrica a Colòmbia i la protecció de la continuïtat dels mercats comarcals en les zones rurals de la República del Mali. Com a fet més immediat s'han proposat de proclamar un Any Internacional dels Pobles Indígenes i donar recolzament a la convocatòria d'una Conferència Mundial dels Drets Humans a celebrar a Viena.

N'Arcadi Oliveras exposà que si bé "*Justícia i Pau*" havia nascut com un moviment de base cristiana, amb el pas dels anys —ara en fa vint-i-cinc de la seva fundació— han

integrat tota mena de col·lectius preocupats pel tema dels drets humans. Han fet campanyes en contra de la pena de mort. Sobre aquest aspecte manifestà la clara contradicció amb el valor de la vida humana que conté la Constitució espanyola que conserva aquesta pena màxima en cas de guerra en el Codi Militar. Indicà que el subdesenvolupament anava lligat amb les altes taxes d'analfabetisme que es donen en el Tercer Món. Per ell, la pobresa crea marginació i aquesta la trobem també en els països desenvolupats. Encara estem lluny d'assolir l'1% del P.B.I. (Producte Interior Brut) dels països rics per dedicar-lo a les zones més desfavorides del nostre planeta. Un primer pas seria refermar la campanya per arribar, almenys, al 0'7% i que impliqués tots els òrgans oficials de govern (ajuntaments, consells, diputacions...) Manifestà que els ciutadans dels països rics estem viciats d'un excés "d'eurocentrisme", és a dir que tenim una visió dels problemes amb un plantejament còmode per la nostra privilegiada situació. Malgrat que a l'estat espanyol han sorgit alguns brots de racisme estem encara lluny d'arribar a les taxes més altes d'immigrants que tenen altres països del nostre entorn. En concret a Catalunya les darreres dades indiquen que hi resideixen 119.500 persones procedents de contrades pobres, 39.700 de la C.E.E. i 7.700 d'altres zones desenvolupades.

En J. Manuel Paton va començar la seva exposició amb el lema "Pau amb justícia Social". Aquesta expressió permet de conduir uns objectius com els de promoure iniciatives d'investigació (p. ex: la

publicació "*Papeles para la paz*") o bé debats, jornades de reflexió, models de discussió... La seva regidoria ha recolzat el moviment pro-municipis desnuclearitzats. L'Ajuntament de Castelldefels (municipi d'uns 35.000 habitants), dedica el 0'7% de les seves despeses (al voltant d'uns deu milions) a la cooperació i desenvolupament. S'interessen pels projectes que actuïn en accions de treball en el propi lloc on van destinats.

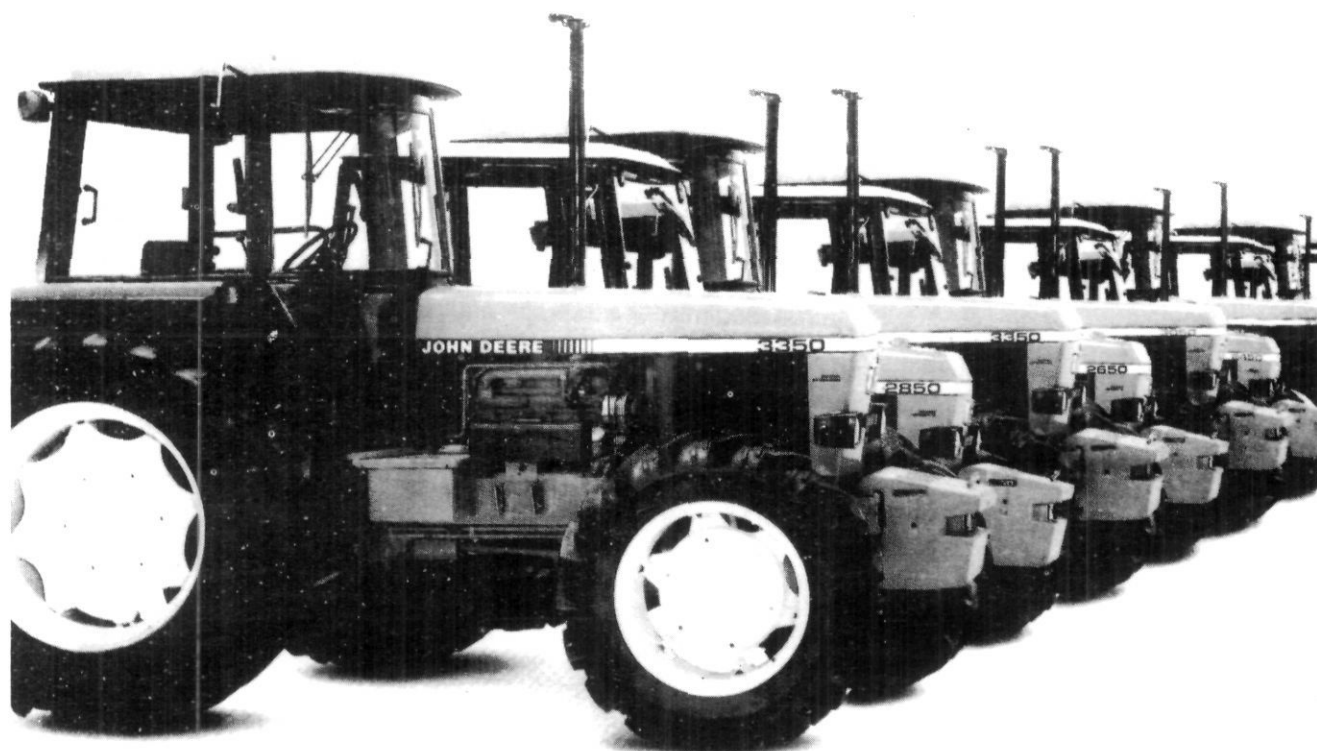
"Els ciutadans dels països rics tenim una visió dels problemes amb un plantejament còmode per la nostra privilegiada situació".

També valoren els casos d'ajuda humanitària d'emergència. Aprofità l'acte per recordar les greus mancances econòmiques que té actualment la República de Cuba com a conseqüència de l'embarcament a què és sotmesa en virtut de la Llei Torricelli aprovada pel Congrés dels EE.UU. Abogà per concienciar-nos de l'actual situació a l'Europa oriental, fruit de la política del "mur d'insolidaritat" que estan practicant els països de la C.E.E.

Es conclugué que des del Departament d'Ensenyament s'intenta de donar resposta a les necessitats escolars amb el Programa d'Educació Compensatòria en aquells casos de nens procedents d'altres ètnies.

Junta de l'A.P.A. del
C. Públic "Macià Companys"

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

CONDICIONS EN LA COMPRA-VENDA D'UN PIS

Quan vulgui comprar un pis, el promotor està obligat a proporcionar per escrit les següents dades:

- ✓ Nom o raó social i domicili del venedor.
- ✓ Pla general de l'emplaçament de l'habitatge.
- ✓ Pla de l'habitatge, descripció i traçat de la xarxa elèctrica, d'aigua, gas i calefacció i les seves garanties.
- ✓ Descripció de l'habitatge amb expressió de superfície útil, i descripció de zones comunes.
- ✓ Memòries de qualitat dels materials emprats.
- ✓ Dades identificadores de la inscripció de l'immoble en el Registre de la Propietat, o expressió de no trobar-s'hi.
- ✓ Preu total i condicions de pagament.
- ✓ Tots els habitatges tenen 10 anys de garantia per defectes de construcció, per tant podrà exigir del constructor la reparació d'aquests defectes.

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'**Oficina Comarcal de Consum i Turisme**.

Avda. Raval del Carme, 6 - Tel. 500883
25300 TÀRREGA

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

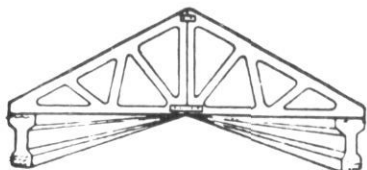
ANGEL EROLES

PER A LA
CONSTRUCCIÓ
I L'HABITATGE

C/. Ferrocarril, 16
Tel. 50 11 34
25300 TÀRREGA

PRETENSATS

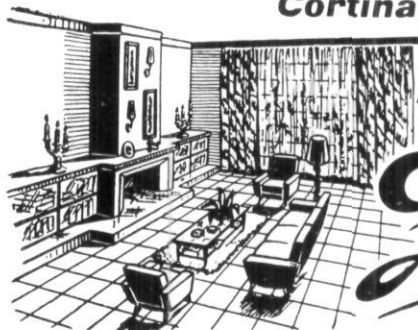
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Espurnes

Els signes externs

Desempre els signes externs constitueixen la referència que qualificava el poder econòmic d'una família.

Normalment no era necessària cap més informació sobre el seu montant monetari, ingressos o capital, per saber que estava d'acord amb el que demostraven.

És cert que sempre hi havia el fatxendós que li agradava fer-se veure i estirava més la mànega que el braç, però eren pocs i coneguts, i per tant no enganyaven ningú sinó a ells mateixos.

Les diferències socials, basades més que res en el patrimoni, creaven unes barreres discriminatòries enfront del que, per falta de mitjans, no disposaven de certs avantatges.

Però les coses anaven canviant. Des del feudalisme que representava una classe social que ostentava orgullosament els seus signes de riquesa, s'han anat abolint les diferències socials. Primer tímidament, seleccionant el pràctic per damunt del superficial, després l'escalada cap a l'exhibicionisme ha estat espectacular.

Avui seria tremendament difícil calibrar la capacitat econòmica d'una família pels seus signes externs. Hi ha un desfàs enorme entre les possibilitats monetàries i les despeses sumptuoses que alguns generen.

Unes enganyoses ofertes de benestar i comoditats, una concepció de la vida basada en assoliments materials, també alguna vegada afany de notorietat, impulsa a adquirir equipaments per damunt de les possibilitats i que empenyen el recurs de subscriure crèdits milionaris que escanyen i hipotequen una bona part del futur.

És de suposar que a conseqüència d'aquest fet, més d'una vegada, les trifulques i les angoixes al termini dels venciments, amarguen qualsevol conqueriment.

Una, des de la beatitud de les seves superades vanitats i ambicions, creu que val la pena renunciar a quelcom, més o menys complementari, per la tranquil·litat que dona dormir sense sobresalts.

TERESA

Gent, fets, coses...

Qualificacions exagerades

TANT el partit jugat el dia 2 de maig entre els dos equips de futbol de primera divisió de Barcelona, com la pròxima contesa del 6 de juny entre els partits polítics per fer-se amb les regnes que condueixen el cavall estatal, han estat qualificats, segons l'argot de les masses que més o menys giren al seu voltant, de batalles a vida o mort, on s'ha de deixar la pell al camp, si cal, (tant si és al polític com al de futbol) per fer fora de combat l'enemic al qual agradaria veure enfonsat fins al coll traient un pam de llengua. Així, els mots, rivalitat, enemic, derrota, lluita acarnissada, contrincant, destrossa i un llarg etcètera, són una mostra prou eloqüent del vocabulari emprat en cadascuna de les formacions oposades, tant a nivell polític com a nivell esportiu.

Pel que fa al camp esportiu, ara que ja s'ha jugat el partit que enfrontaven a Sarrià l'Espanyol i el Barça, aquest cop sembla que ha estat un derbi una mica descafeïnat (fora del rectangle de joc s'entén). A les graderies hi va faltar ambient, pot ser que fos per culpa de coincidir amb l'1 de maig o de la inestabilitat del temps dels darrers dies. No se sap. El cas és que els especialistes en aquesta mena d'esdeveniments se'n dolen perquè defensen aferrissats (potser amb raó), que en un derbi com Déu mana, no hi ha de faltar mai la salsa que, en definitiva, és l'ingredient d'adob que el fa més saborós. I per això diuen que per a l'afició futbolística barcelonina, i general, és bo que es disputin els partits amb molt d'ambient i amb temperatura força alta a les graderies; sempre, per descomptat, dins dels límits de l'esportivitat i del respecte mutu. Aquesta vegada no ha estat així. Hi han mancat les dues coses, però no hi ha mancat, sortosament, l'esperit esportiu.

La maduresa esportiva de la ciutat, feta palesa ja en l'èxit dels Jocs Olímpics, en aquest cas ha tornat a oferir una mostra de civisme i de sana passió futbolística, la qual cosa diu molt a favor de l'afició.

Al rectangle de joc, tots dos equips s'han esmerçat a fer-se creditors a la menció d'haver-s'hi deixat la pell. Els locals potser encara més que els visitants, ja que els de casa, sempre que oloren els colors blaugrana, posen en marxa tots els seus ressorts per aconseguir superar-los, la qual cosa sembla que els motiva molt més que quan han de rebre l'equip de la capital, el qual compta, a més a més, amb una densa granellada de seguidors. Al Barça, per la seva part, no li ve de nou tot això i, de sempre, sap que l'Espanyol fa tot el possible per amargar-li la vida i fastiguejar-lo com sigui, i si en això hi entra frenar-li la carrera cap al títol, com ha estat el cas d'enguany, encara li inspira més al·licient.

Malauradament no sempre es pot dir que l'esport hagi estat una festa, de vegades per culpa d'incidents i aldarulls d'uns quants forassenyats, i d'altres per tràgics accidents que han acabat amb la vida de nombrosos esportistes. L'última setmana d'abril no va ser una setmana bona per a l'esport, més aviat va ser una setmana fatal en què a la crònica negra hi trobem les notes colpidores de l'accident en què viatjaven els jugadors de la selecció de Zàmbia, la ganivetada a una tennista femenina, o l'accident mortal del pilot japonès a Jerez.

El món de la desgràcia no entén de professions ni de classes socials, apareix en qualsevol cantonada.

A. PONSÀ

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrraga, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

TALLERS J. VALLS S.L.

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Esports

Patronat Municipal d'Esports

Per aquesta campanya d'estiu 1993, s'està preparant tot un reguitzell d'activitats, que en resum són les següents:

- Torneig de Futbol Sala, de juny a agost.
- Torneig de Futbol Sala, infantil de juny a juliol.
- Curssets de natació per a infants, 3 torns mesos de juliol i agost.

- Curssets de natació d'adults, 3 torns mesos de juliol i agost.
- Curssets de natació 3a. edat, 2 torns mesos de juliol i agost.
- Curssets de balls de saló.
- Esports-estiu, diferents activitats esportives, que inclou 3 sortides, mesos de juliol i agost.
- Gimnàstica de manteniment per a adults, mesos de juliol i agost.

Així mateix és previst obrir les Piscines al públic el proper dia 19 de juny, a les dotze del migdia.

Festa Esportiva Comarcal

El Consell Esportiu de l'Urgell ha concedit al Patronat Municipal d'Esports de l'Ajuntament d'Agramunt, l'organització de la Primera Festa Final Esportiva de la Comarca de l'Urgell, la qual se celebrarà el dia 13 de juny, amb nombroses i divertides activitats per tots els escolars de la Comarca, així mateix hi haurà lliurament de diferents obsequis i esmorzar per a tots.

CHA

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

La Junta Directiva en reunió del dia 30 d'abril, acordà iniciar els tràmits necessaris per sol·licitar a l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, la instal·lació d'una pista fixa de trial, que inclouria quatre estacions de trial-sin i dues de skating, oferint la col·laboració per a la instal·lació i disseny de dites estacions.

SECCIÓ D'ESCACS

Competició Escolar

Dintre de l'activitat escolar de l'esport d'escacs, cal destacar les jugadores que han arribat a la Fase Final Territorial, Mònica Ribalta, Neus Segura i Montse Pedró, de les quals, la Neus Segura va arribar a classificar-se per a la Final de Catalunya, que es disputà en la localitat de Salou. També va tenir una destacada actuació el jove Jesús Melgosa, que va arribar a jugar la final territorial, però no va poder passar a la final catalana; l'any que ve!

Per equips es va jugar la final de Lleida i van quedar segones classificades. Únicament passa a la final catalana el campió, però van fer un paper molt bo, l'equip estava format per Mònica Ribalta, Neus Segura, Montse Pedró i Sònia Pintó. L'altre equip que vàrem presentar va ésser el format per Jesús Melgosa, Enric Moix, Manuel Martínez i Marià Vila.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca
Departament de Comerç,
Consum i Turisme

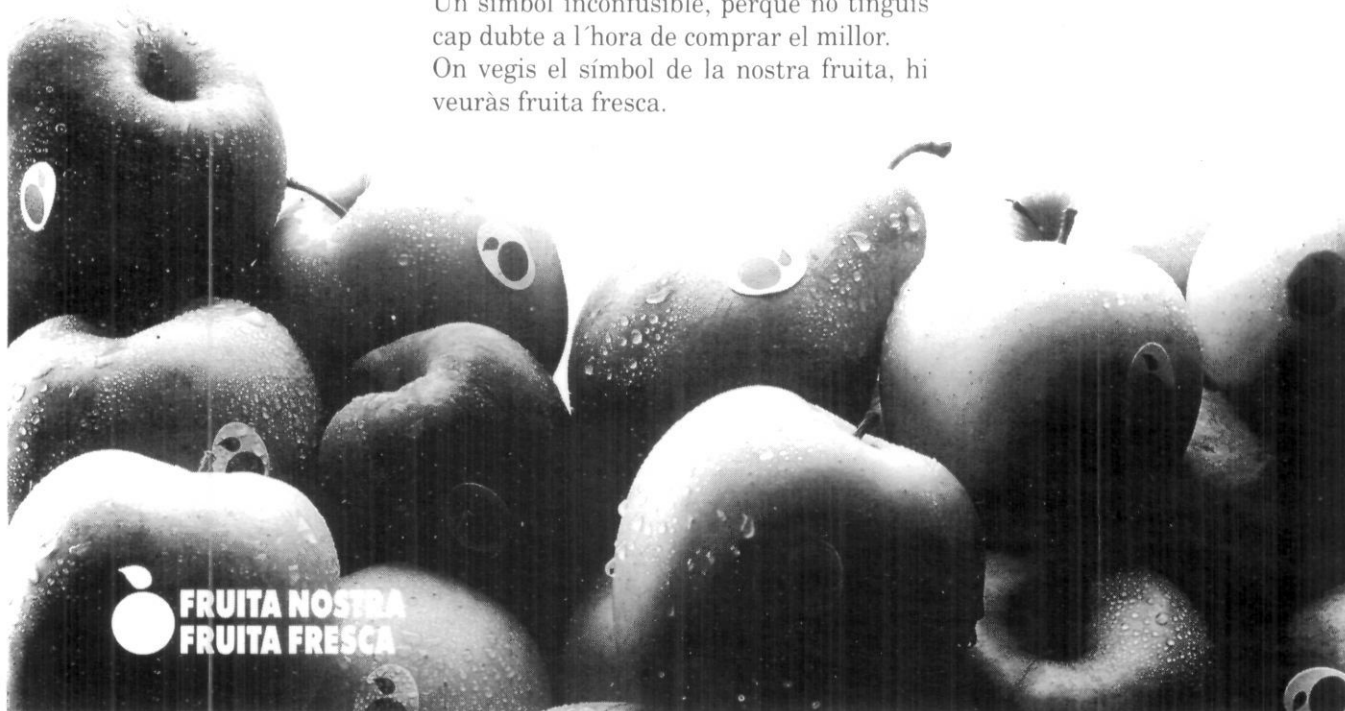
FRUITA NOSTRA FRUITA FRESCA

Ara ja pots distingir quina fruita
ha estat collida a Catalunya i
quina no.

Quina és la fruita que no ha fet
cap viatge per a arribar de l'arbre a la taula.
Ara, les nostres pomes, peres i préssecs
porten un adhesiu que les diferencia de la
resta.

Un símbol inconfusible, perquè no tinguis
cap dubte a l'hora de comprar el millor.
On vegis el símbol de la nostra fruita, hi
veuràs fruita fresca.

FRUITA NOSTRA
FRUITA FRESCA

TREBALLEM PEL

2000
DES D'ARA.

Competició Federada

Actualment després del brillant ascens a la categoria, s'està disputant la lliga catalana de campions.

També un total de vuit jugadors del club disputen l'OPEN DE MOLLERUSSA, amb moltes possibilitats d'obtenir algun triomf.

Julián Hoyo

SECCIÓ DE FUTBOL-SALA

Equip de 2a. divisió.

RESULTATS:

27-03-93	AGRAMUNT	6	-	CERVERA	3
03-04-93	MARISTES	5	-	AGRAMUNT	5
17-04-93	AGRAMUNT	6	-	BAR CLAVIJO	12

Victòria davant el Cervera, rival directe per eludir els descens, en un partit no gaire bonic però sí que pràctic. No es pot dir el mateix del que vàrem disputar contra el Bar Clavijo que guanyàvem 4-2 en acabar la primera part, desenvolupant un gran nivell de joc, però en la segona part inexplicablement l'equip va tenir una devallada important en el seu joc i d'aquí

la merescuda derrota davant un equip tècnicament superior. Aquest fet no suposa cap variació en la marxa de l'equip cap a la salvació, degut que en els dos desplaçaments que hem fet hem aconseguit ambdós empats. A destacar el partit realitzat davant La Sentiú fins quan mancaven cinc minuts per a la fi, en què guanyàvem per 4-6 i durant aquest temps vàrem fer fallides nombroses ocasions per sentenciar el rival, el qual al final va aconseguir empatar el partit.

Equip de 3a. divisió.

RESULTATS:

18-04-93	SIDAMONT	2	-	AGRAMUNT	2
24-04-93	AGRAMUNT	9	-	LA MASIA	5

Valuós empat aconseguit a la pista del Sidamon, en què l'equip local va sortir molt fort i es va col·locar amb un 2-0 al marcador, però cap a les acaballes del partit vàrem saber reaccionar i es va poder assolir l'empat. Com un dels millors de la temporada (per no dir el millor) es pot qualificar el partit disputat davant el Frankfurt la Masia el qual es va guanyar folgadoament, desenvolupant tots dos equips un gran partit de Futbol Sala d'aquells que el públic que hi assisteix s'ho passa d'allò més bé degut a les constants alternatives en el joc i en el marcador.

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL

Copa territorial

Resultats:

04-04-93	CH Agramunt:	21	-	AV Magraners:	16
18-04-93	BM Agramunt:	18	-	CH Agramunt:	21
25-04-93	H. Lleida:	31	-	BM Agramunt:	22
02-05-93	BM. Agramunt:	1	-	UE. B. Blanques:	0 (n.p.)
02-05-93	CH. Agramunt:	21	-	H. Lleida:	18

Classificació:

1. CH. Agramunt	8 punts	(equip sènior)
2. H. Lleida	6 "	
3. AV Magraners	2 "	
4. BM Agramunt	2 "	(equip juvenil)
5. Borges Blanques	0 "	

L'equip Sènior ha guanyat tots els partits de la 1a volta de la Copa Territorial, i per tant és el líder de la competició, l'equip ha desenvolupat un joc seriós i molt efectiu i sempre ha sentenciat els partits molt abans de la seva finalització. Demostrant disposar d'un bon conjunt i d'una sòlida defensa que facilita el treball dels porters.

Pel que fa als juvenils, han realitzat dos molt bons partits, que va ésser en el terreny de l'Handbol Lleida i enfront l'equip sènior, al qual vàrem fer lluitar al màxim, els manca la força suficient per no enfonsar-se en els últims 20 minuts, però han demostrat una gran millora i per poc que es descuidin els rivals, hauran de patir molt per guanyar-los i més que han de jugar tots els partits difícils en la nostra pista.

CADET MASCULÍ

C A M P I O N S !

Els cadets han assolit el Campionat territorial dels Jocs Esportius de la Generalitat de Catalunya categoria oberta, amb una clara i brillant victòria davant l'Institut Lladonosa per 26 a 12,

ENHORABONA!, felicitem tots els jugadors i també els seus tècnics.

Ara s'hauran de desplaçar els dies 27 a 30 de maig a les localitats de Cambrils i Salou per disputar el Campionat de Catalunya, amb els diferents campions territorials.

L'equip cadet està format pels jugadors següents:

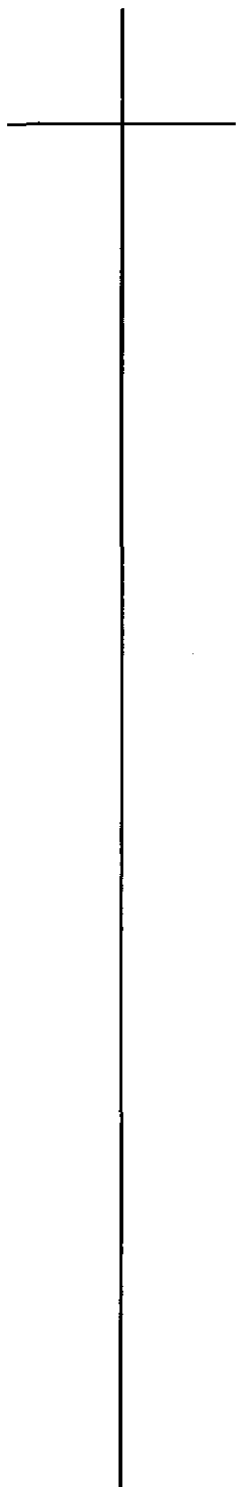
Porters: David Jovell i Xavier Penella

Jugadors: Josep-Maria Carbó, Xavier Querol, Joan-Vicent Sorribes, Sergi Solé, Òscar Pellicer, Xavier Regué, Eloi Villalta, Celestí Pérez, Marc Buireu.

Entrenador: Xavier Súria

CADET FEMENÍ

Una vegada finalitzada la lliga catalana, en la qual s'ha millorat molt el joc de l'equip, ara es disputarà el proper dia 15 de maig la fase territorial categoria oberta dels jocs escolars de la DGE, trobant-se amb rivals assequibles i amb possibilitats d'arribar al Campionat de Catalunya.

CANT ESPIRITUAL

*I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença.*

J. Maragall

Pregueu a Déu per l'ànima de

Jaume Fontanet i Añé

que morí cristianament el dia 28 de març de 1993,
a l'edat de 67 anys, rebuts els Sants Sagraments.

A.C.S.

Els seus apenats: germà, Cinto; cunyada, Cecília
Esteve; nebot, Jaume; cosins i altres familiars, us
agraeixen les mostres de condol i la vostra pregària.

AGRAMUNT, març de 1993

HANDBOL BASE

Varen participar en la trobada d'inauguració del nou pavelló de Lleida, amb excel·lents resultats, en la categoria de mini-handbol.

Així mateix els infants s'hauran de desplaçar a la localitat de Salou del 27 al 30 de maig per disputar el Campionat de Catalunya, dels jocs Esportius.

SECCIÓ DE TRIALSIN

Del tot impressionant és la trajectòria en el Campionat d'Espanya de Trialsin en la categoria Infantil del corredor local Francesc Recio, ja que s'imposa a tothom i aconsegueix un resultat del tot espectaculars i que produeixen l'admiració de tothom, si continua en aquesta línia un any més podrem gaudir i admirar tot un campió del món.

Però aquí no s'acaba tot, perquè el mateix que fa a la resta de l'Estat també ho demostra aquí a la nostra terra i en concret a la primera prova del Campionat de Catalunya celebrada a Girona, amb resultats extraordinaris i essent el millor.

Un altre corredor del Club que està realitzant una brillant temporada amb molt bons resultats i obtenint bones classificacions com el tercer lloc a Granada, és el jove Ramon Figuera, el qual també ha tret un quart lloc en el Campionat de Catalunya.

En la categoria aleví destaca l'actuació de l'Enric Hernández amb un tercer lloc en el Campionat de Catalunya.

Jordi Martí

Club Bàsquet Agramunt

Secció Sènior

FASE REGULAR

B.A.C. Agramunt – C.B. Golmés (14-2-1993)

Aquest partit decidia la participació a la lligueta d'ascens a la categoria superior. El C.B. Tremp i La Penya "els Xuts" ja s'havien classificat en primer i segon lloc respectivament. Ara s'havia de decidir el tercer lloc.

Després d'un partit molt intens i amb una gran assistència de públic, l'Agramunt aconseguí la victòria superant l'equip de Golmés per dos punts. Fou tot un èxit pels locals, que després d'aquest partit agafaren molta confiança de cara a la lligueta d'ascens.

LLIGUETA D'ASCENS

B.A.C. Agramunt – Penya "Els Xuts" (27-2-1993)

Fou un enfrontament amb molta duresa. Al minut 10 del primer temps els visitants ja guanyaven de 10 punts, però en

els 10 minuts següents l'Agramunt aconseguia igualar el marcador. Al segon temps, els 5 llançaments triples en 4 minuts dels lleidatans eixamplaren el marcador. L'Agramunt aconseguí remuntar mitjantçant un parcial 14-0, però al final, a causa d'una dissortada jugada enmig de l'eufòria local, els visitants aconseguiren capgirar el marcador en l'últim segon, deixant-lo en 74-75.

C.B. Calaf – B.A.C. Agramunt (6-3-1993)

L'Agramunt partia com a favorit. La primera part acabà amb un ajustat 29-30 i feia pensar que l'excés de confiança podia jugar una mala passada. Però a la segona meitat, gràcies a l'encert de l'Albert Coscollola –que aconseguí 35 punts en tot el partit– l'equip Agramuntí anà sempre per davant i concluí amb un 78-75.

C.B. Tremp – B.A.C. Agramunt (20-3-1993)

Es presentava un partit molt difícil, i més fora de casa. Tot i el parcial inicial dels locals de 9-0, la resta del partit transcorregué a base de cistelles intercalades: El resultat final fou de 68-79.

B.A.C. Agramunt – C.N. Tàrrrega (27-3-1993)

Ens enfrontàvem amb el favorit del grup. L'Agramunt portà la batuta en tot moment tot i l'empat a 38 dels primers 20 minuts. Fou en els 3 darrers minuts de partit quan el Tàrrrega eixamplà diferències; l'Agramunt no tingué temps suficient per a contrarrestar-les. El partit acabà amb un 66-69.

C.B. Penya "els Xuts" – B.A.C. Agramunt (4-4-1993)

Aquest partit es caracteritzà per la baixa puntuació. L'Agramunt no aconseguí puntuar fins el minut 6, però a partir d'aquí inicià la remuntada. La polèmica segona part es resolgué amb un 69--59.

Aquesta fase d'ascens s'ha caracteritzat per la gran competitivitat. Tot i això l'Agramunt demostrà que, si no aquest any el que ve, pot aconseguir l'ascens de categoria. Cal destacar també la incorporació de jugadors juvenils en l'equip sènior, com a reforç per a aquests últims partits.

Secció juvenil

LLIGUETA INTERGRUP

B.A.C. Mobles Farré - Sícoris C.B. (27-2-1993)

L'equip local no acabà de situar-se en el partit i mostrà amplis espais de temps sense anotar. A la segona part, gràcies a tres triples seguits, l'Agramunt s'apropà als visitants. El partit conclougué amb un 49-61.

T.A.S. Baix Segre - B.A.C. Mobles Farré (20-3-1993)

El resultat del partit semblava de primera part: 20-48. Com es pot veure, fou un partit molt descolorit, especialment pels agramuntins.

C.B. Bellpuig - B.A.C. Mobles Farré (21-3-1993)

L'equip visitant es presentava únicament amb 6 jugadors, amb els quals foren capaços de superar l'Agramunt, al qui li eliminaren 5 jugadors per 5 faltes personals. El resultat final fou de 69-59.

B.A.C. Mobles Farré - C.B. Pardiniyes (27-3-1993)

Fou un partit amb molt poques faltes personals. La puntuació regular visitant davant el desencert local deixaren un contundent 32-86. Fou un partit digne d'oblidar.

B.A.C. Mobles Farré - C.B. Bellpuig (17-4-1993)

Era l'últim partit de la temporada, fet pel qual l'Agramunt sortí molt motivat. Durant els primers 20 minuts, l'equip agramuntí anà sempre al davant. Al segon temps s'igualaren més els marcadors i s'acabà el temps de joc amb un empat a 55. En els minuts de pròrroga, tots dos equips mostraren una intensa rivalitat. No fou fins el últim 10 segons que es resolgué l'encontre ja que l'Agramunt, disposant d'una possessió per a capgirar el marcador, la desaprofita. El partit s'acabà amb un resultat de 61-63. Sens dubte, havia estat el millor partit de la temporada pels locals.

Secció infantil

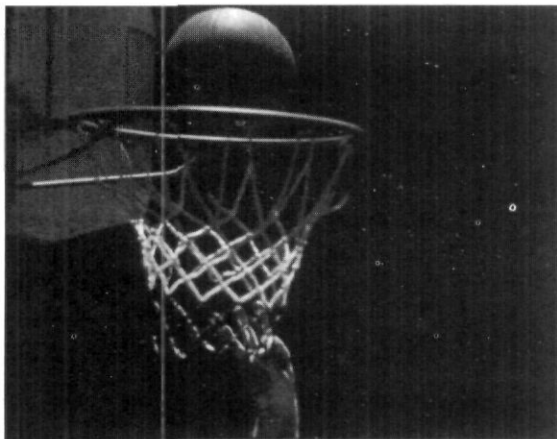
FASE REGULAR

C.E.N.G. Ros - B.A.C. Agramunt (13-2-1993)

L'Agramunt no trobà la cistella adversària fins el segon quart, quan ja era massa tard. L'equip artesenc donà mostra de bon joc i facilitat anotadora, demostrat en el 55-14 final.

B.A.C. Agramunt - C.B. Cervera (21-2-1993)

A més de la feblesa de l'equip visitant, l'Agramunt delectà els seus seguidors amb una exhibició d'efectivitat i compenetració, com es veu reflectit en el resultat final de 76-14.

B.A.C. Agramunt - C.B. Bellpuig (28-2-1993)

L'Agramunt només comptava amb 6 jugadors. Això mermà les possibilitats de victòria. Després d'uns dos primers quarts igualats, l'Agramunt acusà l'absència de jugadors i el Bellpuig aprofità l'avinentesa per a imposar-se per 10 punts en un resultat de 29-39.

B.A.C. Agramunt - BIG BEN Golmés (14-3-1993)

L'Agramunt rebia el líder de grup. Després de la contundent derrota al camp del Golmés a la primera volta, l'Agramunt sortí a totes. Fruit d'aquesta motivació fou el resultat final de 36-41, considerat tot un èxit pels locals.

C.B. Cervera - B.A.C. Agramunt (27-3-1993)

La debilitat de l'equip local i la nombrosa assistència de jugadors agramuntins convertiren el partit en un passeig pels nostres. Amb un partit amb força anotació l'Agramunt s'imposà amb un resultat de 20-47.

C.B. Bellpuig - B.A.C. Agramunt (3-4-1993)

Fou un partit sense argument; poques faltes comeses i poca anotació. Els locals s'imposaren amb un ample resultat de 26-11.

B.A.C. Agramunt - Penya fragatina (18-4-1993)

Es presentava un partit difícil, ja que el Fraga anava molt ben classificat. Tot i això, els locals donaren guerra en tot moment i no fou fins el tercer quart quan els visitants eixamplaren el marcador. Després d'uns darrers quinze minuts molt disputats, l'equip de la Franja s'imposà clarament amb un 29-48.

Bernat Solé

Club Billar Agramunt

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA" 3ª Cat.

Semifinals

Local: Sabadell

Classificació Final: 1) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 6 punts. 2) Lluís Vidiella (Reus) 4 punts. 3) Josep Serarols (Cervera) 2 punts. 4) Xavier Gil (Coral Colon) 0 punts.

Local: Agramunt

Classificació Final: 1) Abelard Salvatierra (Vilanova) 4 punts. 2) **Laureà Giménez (Agramunt)** 2 punts.

Ignasi Aragon i Abelard Salvatierra es classifiquen per a la Final.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA" 3ª Cat. FINAL

Local: Sant Feliu de Codines

Classificació Final: 1) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 8 punts. 2) Josep Giron (Reus) 6 punts. 3) Armand Moreno (Cervera) 5 punts. 4) Abelard Salvatierra (Vilanova) 5 punts. 5) Francesc Pallarés (Gran Peña) 2 punts. 6) Ramon Rull (Reus) 2 punts. 7) Josep M. Sayeras (Granollers) 2 punts. 8) Pere Feliu (Mollet) 2 punts.

Qualsevol dels jugadors que disputaven aquesta final tenia el carisma suficient com per aspirar al màxim, ara bé, en una eliminatòria on les forces estan tant equilibrades i més encara si es tracta d'una final, costa molt que un jugador desenvolupi el seu millor joc. Doncs el

Ignasi Aragon

nostre company **Ignasi Aragon**, amb una serenitat asombrosa, va desplegar el seu millor joc en cadascuna de les partides que va disputar, superant amb autoritat tots els seus rivals, proclamant-se d'aquesta manera, **Campió de Catalunya** en la difícil modalitat de Banda en la 3ª categoria i aconseguint l'ascens a 2ª categoria.

Felicitats digne campió.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "QUADRE 47/2" Juvenil. Eliminatòries

Local: Barcelona

Classificació Final: 1) Ferran Hollederer (Barcelona) 6 punts. 2) Màrius Garcia (Gran Penya) 4 punts. 3) **Antoni Gilabert (Agramunt)** 2 punts. 4) Carles Pons (Vilanova) 0 punts.

Ferran Hollederer i Màrius Garcia es classifiquen per les Semifinals.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES" Juvenil. Eliminatòries

Local: Sants

Classificació Final: 1) Ivan Vives (Sants) 6 punts. 2) **Antoni Gilabert (Agramunt)** 4 punts. 3) Josep M. Mas (Matadepera) 2 punts. 4) Josep A. Garcia (Molins) 0 punts.

Local: Agramunt

Classificació Final: 1) **Francesc X. Noró (Agramunt)** 6 punts. 2) Abraham Giménez (Guissona) 2 punts. 3) Ignasi Gómez (Molins de Rei) 2 punts. 4) César Ledesma (Lliçà de Vall) 2 punts.

Ivan Vives, **Francesc X. Noró**, **Antoni Gilabert** i Abraham Giménez es classifiquen per les semifinals.

LLIGA CATALANA PER EQUIPS

Resultats del mes d'Abril:

AGRAMUNT	7	-	BOWLING	1
AGRAMUNT	7	-	LLEIDA	1
CERVERA	2	-	AGRAMUNT	6

Classificació FINAL:

Agramunt 18 punts de matx i (62) punts parcials, Cervera 13 i (49), Borges 12 i (45), Bowling 8 i (33), Lleida 5 i (27) i Guissona 4 i (24).

Els punts parcials aconseguits pel C.B. Agramunt, es reparteixen entre els següents jugadors:

Ignasi Aragon 10 punts sobre (10), Ramon Coscollola 8 (10), Joan Barrios 6 (6), Antoni Gilabert 6 (8), Francesc X. Noró 6 (8), Laureà Giménez 5 (6), Carles Siles 5 (12), Joan Llurba 4 (4), Josep M. Cuñat 4 (4), Josep A. Castró 4 (6), Jean-M. Rovenne 2 (2) i Joan Viladomat 2 (4).

El Club Billar Agramunt, s'ha proclamat campió del grup de Lleida, en la fase prèvia de classificació de la Lliga Catalana per equips, i es classifica per disputar els quarts de final d'aquesta competició.

L. G.

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	La Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6º B	Tel. 39 04 22	
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

JEROGLÍFIC

Què hi ha al terrat?

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

A	tau	que	val
ve	més	dar	del
re	el	lell,	el
	jo	ra	vell.

SOPA DE LLETRES

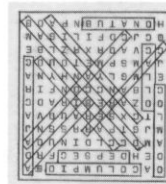
En aquest embolic de lletres hi trobareu dotze barbalts catalans encara passen desapercebuts.

O	A	C	O	L	U	M	P	I	O	B	A
D	E	H	D	E	P	S	E	C	F	R	D
A	M	O	C	C	L	D	I	N	U	O	A
M	J	G	T	P	A	R	R	S	S	N	J
L	T	C	X	S	E	R	A	U	O	V	A
O	O	Z	A	R	E	B	I	R	A	D	C
C	L	B	A	N	C	C	D	N	F	I	R
E	L	M	G	L	Y	A	N	H	Y	N	A
J	A	M	S	P	M	E	T	O	U	O	C
C	C	V	A	O	R	X	R	Z	L	B	E
O	C	J	C	D	F	I	L	I	G	A	M
H	O	N	A	T	U	B	N	P	A	O	B

Solució al
JEROGLÍFIC

GOTERES
GOT ERES

Solució a la
Sopa de lletres

Solució al SALT DE
CAVALL, per P. R.:

A darrera del taulell,
val més el jove que el vell.

L'IVÀ I EN MARC

Pel Broc Gros

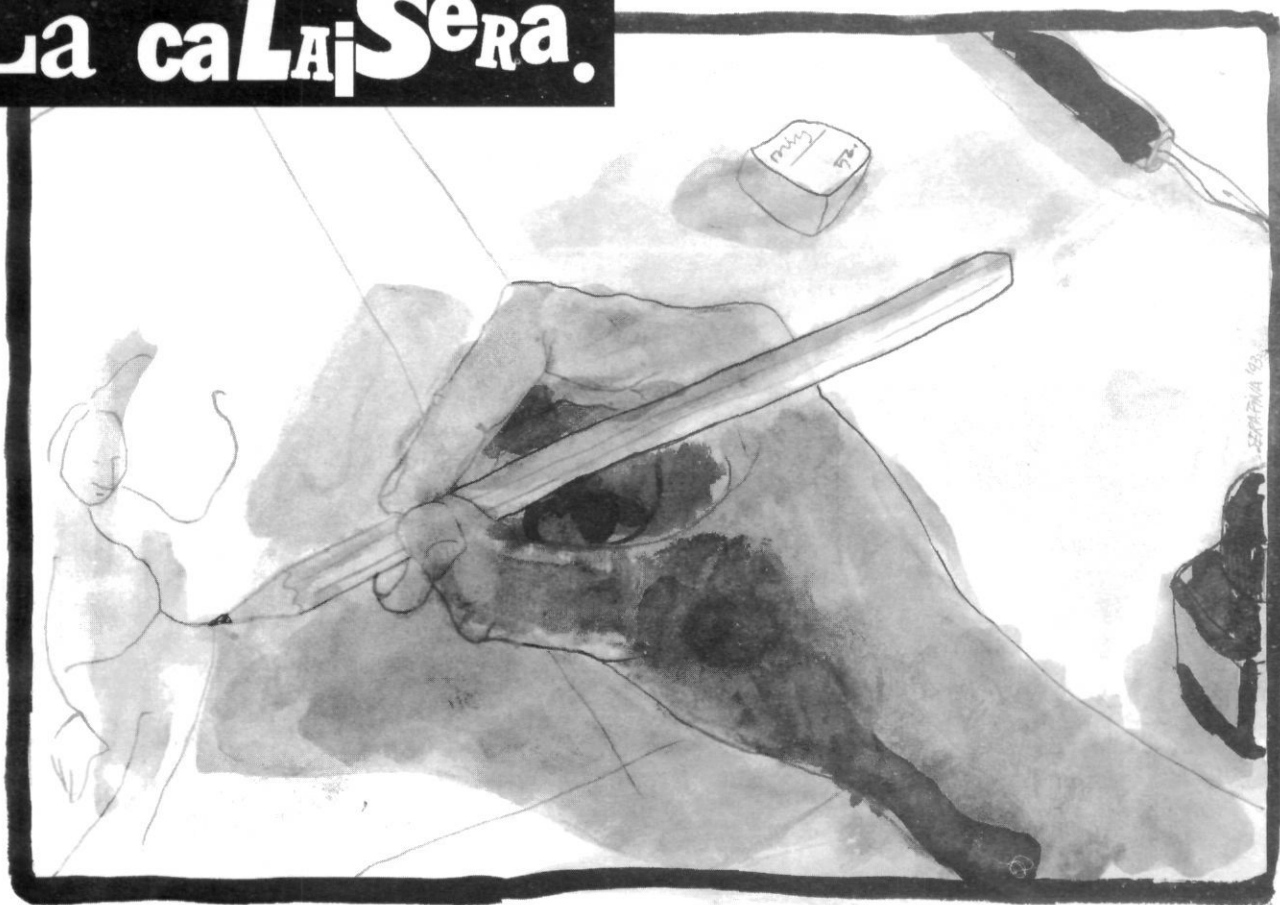
No us penséssiu pas que aquesta imatge d'un timbre al costat d'una porta tapiada correspongui al programa de TV3 "Elis, Elis". No és cap enredada ni l'habitual broma que es fa als nuvis quan volen entrar per primera vegada a casa seva després del casament.

És la més irreal de les realitats. Què hi fa un timbre en una entrada tapada amb una paret de blocs? Fins i tot el gat té la botera tapiada. Com reacciona el visitant davant aquest fet. Toca el timbre empès per la curiositat per veure com el faran entrar? Creu que se'n foten i gira cua? O bé es queda pensatiu davant la condició humana que fa possible paradoxes com aquesta?

O és una casa on únicament es reben esperits, individus exempts de matèria i per tant, els únics amb capacitat per entrar-hi? A fe de listo...

La caLa i SeRa.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Margarida Viciàna Ros

Vda. de Ramon Farré Solé

qui morí cristianament víctima d'accident
el dia 1 d'abril de 1993,
a l'edat de 69 anys.

Joaquim Manel Viciàna Ros

qui morí cristianament el dia 20 d'abril de 1993,
a l'edat de 67 anys.

Els seus germans, viuda, nebots i familiars us donem les
gràcies per les mostres d'afecte rebudes i us demanem una
oració per les seves ànimes.

Agramunt, abril 93

Grup Municipal Socialista

LA BASSA D'OLI

Avui, amics, volem fer un toc d'atenció, sense acusar ningú en concret, del defectuós funcionament en l'atenció i assistència Sanitària Local durant els caps de setmana, segons es pot desprendre de les moltes queixes rebudes i que ens hem compromès a fer-ho públic.

Creiem que la causa d'aquest funcionament defectuós és la manca d'una bona planificació i correcta organització per part de la Regidoria de Sanitat, que faci possible la perfecta coordinació entre tots els mitjans i professionals que tenim a l'abast i que faria innecessari haver d'acudir a Cervera per una necessitat nostra i als afectats no els representaria un problema afegit a l'angoixa dels moments que viuen, en haver de deambular pels carrers de la Vila i fins i tot desplaçar-se fora la Vila.

Per que si tenim, i no ho dubtem, uns bons professionals: Sanitaris, Policia local i uns magnífics voluntaris sempre elogiats de la Creu Roja i Bombers, no creiem que sigui tan difícil aquesta coordinació que hem citat a fi de poder donar aquest bon servei els caps de setmana que tots ens mereixem.

Esperem de veritat que ara, que a

més de tenir tots els bons professionals i voluntaris, tenim també un bon local serà una realitat immediata el poder solventar aquests desequilibris, justa aspiració de tothom.

Canviant de tema, volem fer unes puntualitzacions sobre el Ple del passat 29 d'abril que, a causa del seu contingut, va resultar més llarg del que és habitual, i també més amè gràcies a la pluralitat d'intervencions i preguntes.

En la intervenció del Sr. Batlle en Informes d'Alcaldia es va permetre criticar i amb duresa la Bassa d'Oli del mes d'abril algunes coses de les que dèiem en el mateix, però el greu del cas en la seva intervenció des del punt de vista dels assistents al Ple és que va donar una lliçó de poca democràcia en no permetre i donar l'ús de la paraula al nostre regidor tot i que no podia saber si pretenia defensar-se o disculpar-se.

Si és cert (com ell va dir) que algú està molest pel comentari fet, que al Consell Comarcal 12 persones de la plantilla són altament qualificades demanem disculpes ben sincerament, però els direm que no han fet una bona lectura. La comparació era pel cost econòmic de les dues

plantilles i en referir-nos a titulacions i qualificacions exclusivament volíem al·ludir a la categoria professional mai dubtant que dins la seva categoria siguin tan qualificats com el que més.

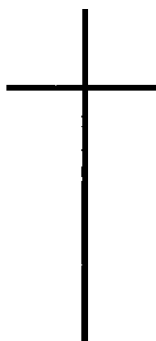
Durant el mateix Ple per nosaltres va resultar molt desagradable veure com era derrotada la proposta d'E.R.C. sobre el projecte de la plaça del Clos... ens ho temíem feia dies, perquè mentre uns demostràvem interès i entusiasme, els altres no se'ls veia la voluntat en lloc. Malgrat la majoria que dona els 7 vots en contra de tot l'equip de govern ens dol, però, l'abstenció dels companys del P.P., a la vegada recriminem a tots els veïns del sector per la seva postura passiva i còmoda ja que creiem que a més de les signatures recollides... els cartells penjats... una forma també de demostrar que es recolza una proposta és anant massivament al Ple el dia que es debat dita proposta.

Per acabar, us recordem que ens trobem a les portes d'unes noves eleccions i us demanem la màxima participació, pel bé de la Democràcia i la seva definitiva consolidació, esperant el vostre vot progressista.

Siau, amics.

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriviu-vos-hi!

«Al final del camino me preguntarán:
¿Has vivido? ¿Has amado? Y yo, en silencio
abriré el corazón repleto de nombres».

(Pere Casaldàliga)

Joaquim Manel Vicianà i Ros

"Quisiera expresar mi agradecimiento al Sr. Alcalde y al pueblo de Agramunt por las pruebas de solidaridad y afecto hacia mi esposo Joaquín y a mi propia persona.

No lo olvidaré nunca, siempre os llevaré en mi corazón y me consideraré hija de este cordialísimo pueblo".

Mª Dolores López, Vda. de Vicianà

L'Ajuntament informa

PASSAREL·LA DE TRÀNSIT LLEUGER DE LA ZONA ESCOLAR/POLÍGON

Els dos primers punts de l'ordre del dia del Ple del passat mes d'abril celebrat el dia 29 foren dedicats a la passarel·la que s'ha de construir sobre el riu Sió al davant de les escoles noves i que dóna al Polígon industrial. En primer lloc s'aprova l'acceptació de les ajudes incloses en el Programa General del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya de l'any 1989 per la construcció de dita passarel·la, el pressupost de la qual és de 6.124.798 PTA de les quals, en corresponen en concepte de subvenció, l'import de 3.062.000 PTA. En segon lloc també s'aprova l'autorització, amb càrrec al pressupost del 93, la despesa íntegra per l'execució de la passarel·la conforme al Pla Financer següent:

–Pressupost d'execució per contracta ... 6.124.798 PTA.

Finançament:

–Subvenció Generalitat 3.062.000 PTA.

–Fons propis municipals 3.062.798 PTA.

També s'aprova la contractació de les obres mitjançant subhasta pública amb el plec de condicions que l'hauran de regir.

URBANITZACIÓ DEL SECTOR DEL CONVENT

En el cas de la urbanització del sector del convent, ha estat l'ajut del Programa Específic de la Diputació de Lleida el que ha estat aprovat pel Ple d'aquest ajuntament. Aquest ajut consta d'una aportació per part de la Diputació de 7.301.308 sobre el pressupost d'execució per contracta de 21.641.327 PTA.

El Pla financer aprovat és el següent:

Pressupost d'execució per contracta ... 21.641.327 PTA.

Finançament:

–Subvenció Diputació 7.301.308 PTA.

–Contribucions especials 12.340.019 PTA.

–Fons propis municipals 1.434.002 PTA.

Les Contribucions Especials corresponen a un percentatge equivalent al 90 % del cost de l'obra que suporta l'Ajuntament.

CARRER DELS HORTS I PASSEIG NOU

També en el cas de les obres d'infraestructura del "SECTOR DELS HORTS" (Cr. Horts i Passeig Nou) el Ple de l'ajuntament acordà acceptar l'ajut concedit pel Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i imposar les contribucions especials corresponents.

Així, s'autoritza amb càrrec al Pressupost d'enguany, la despesa de 36.978.127 PTA amb el següent finançament:

–Subvenció del Pla Únic de serveis 12.660.689 PTA.

–Contribucions especials 21.317.438 PTA.

–Fons Propis municipals 2.431.744 PTA.

DEPURADORA D'AIGÜES RESIDUALS

Informàvem el mes passat de l'acord segons el qual es facultava a la Junta de Sanejament per a la gestió expropiatòria dels terrenys afectats per les obres dels col·lectors generals. El Ple d'aquest mes ha facultat a la mateixa Junta de Sanejament del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya l'exercici de la gestió expropiatòria també pel que fa als terrenys afectats per les obres de construcció de la Planta Depuradora d'Aigües Residuals.

MOCIONS

PLAÇA DEL CLOS

El representant d'Esquerra Republicana va presentar una Moció en la qual es proposava a l'Ajuntament que adoptés l'acord d'adquirir uns terrenys de propietat privada ubicats als costats est i oest de la plaça del sector del Clos i que es procedís a la redacció del projecte d'obres d'ampliació, arranjament i ajardinament.

El Sr. Alcalde va manifestar que tant el representant d'ERC com els qui han recolzat aquesta proposta s'haurien d'adonar de les veritables mancances que encara tenim al municipi, que no permeten el luxe de desviar bona part dels recursos de tots per engrandir un espai que ja existeix, a més, aquell sector de la vila és suficientment dotat de serveis i no es pot al·legar cap motiu d'interès públic suficientment fonamentat com per deixar de banda altres necessitats on invertir els recursos municipals. Per altra banda, el Sr. Alcalde va senyalar que la vigília que el Sr. Padullés indiqués la possibilitat de compra, el propietari dels terrenys va sol·licitar permís d'obres, demanant després un certificat d'aprofitament urbanístic (que d'alguna manera significa establir una plus-vàlua), davant d'aquests fets, és evident la voluntarietat del propietari de no vendre els terrenys, voluntat que per tres vegades ha manifestat a l'Ajuntament, el qual no pot privar a un particular el seu dret legítim a edificar.

La moció fou rebutjada per 7 vots en contra, dues abstencions i dos vots a favor.

PROJECTE DE GASIFICACIÓ

El regidor del grup PSC presentà una moció per tal de crear una comissió d'estudi i de treball per aconseguir amb la màxima celeritat la inclusió d'Agramunt en el Projecte de Gasificació a fi i efecte de no perdre l'oportunitat de dur endavant una modernització tan necessària per la nostra vila i la nostra indústria.

El Regidor Sr. Pla exposà, referent a la gasificació, que s'està realitzant, que el cas de Cervera, Tàrraga, Bellpuig i Mollerussa és diferent a la situació d'Agramunt, ja que aquells municipis, pel fet de trobar-se dins la xarxa que va a Lleida, no els ha fet falta sol·licitar-la. També va manifestar el Sr. Pla que ja s'han iniciat els contactes amb Gas Natural per tractar la possibilitat de gasificació d'aquesta zona, concretament, en una reunió amb representants de l'empresa que va tenir lloc el propassat dia 27, s'acordà que es realitzaria un estudi del possible consum a Agramunt.

Debatuda la qüestió, tots els membres de l'Ajuntament estigueren d'acord en aprovar la moció, suprimint, en vista de les explicacions donades, el paràgraf on s'instava a la creació d'una comissió d'estudi, per tant que es va creure innecessària.

GUILLEM VILADOT

El Ple de l'Ajuntament, per unanimitat de tots els seus membres, acordà expressar al Sr. Guillem Viladot i Puig, fill il·lustre de la Vila, la seva felicitació per l'atorgament de la Creu de Sant Jordi.

També s'aprovà la convocatòria per l'any 1993 del premi de poesia "Guillem Viladot".

INFORME ALCALDIA

El Sr. Alcalde va fer referència en el seu informe, a l'article del Grup Municipal Socialista "Una Bassa d'Oli", on hi apareixen una sèrie de dades que no són certes. En

l'esmentat article es diu que hi ha un import de contribucions especials de 47.541.711 PTA quan en realitat el que és pressupostat per aquest concepte és de 36.741.711 PTA i així consta en el pressupost aprovat per aquest Ajuntament. També és equivocada la xifra que es dona en aquest article referent a l'aportació municipal a les inversions del 93, que no és de 2.878.463 PTA, com afirma el grup socialista, sinó de 21.878.373 PTA.

Respecte a la comparació que es fa de les despeses de personal entre el Consell Comarcal i aquest Ajuntament, les 57.220.725 PTA imputades al Consell corresponen només a retribucions i, a més, són de l'exercici del 92. Per al 93, aquest mateix concepte és de 59.032.168 PTA i per tot el capítol de personal del Consell Comarcal hi ha pressupostades 79.975.072 PTA, que inclou totes les despeses de Seguretat Social, Mutualitats, etc. El Sr. Alcalde va manifestar, però, que el que més greu li havia sabut és la referència efectuada respecte a la qualificació del personal, (la qual posava en entredit l'article del PSC) ja que creu qualificats a tots els integrants de la plantilla municipal per desenvolupar la feina que tenen assignada, des del senyor que escombra fins la primera categoria. Finalment el Sr. Huguet va instar el representant socialista a rectificar l'esmentada informació ja que ha causat un cert malestar entre els membres del personal de l'ajuntament i es va oferir per ajudar-lo a interpretar les dades per tal que es pugui facilitar la informació correctament.

L'estand de l'Ajuntament fou present al Saló de l'Ensenyament, del 18 al 25 d'abril, atenent una invitació de la Generalitat.

Obres a la travessia de la carretera de Tàrraga-Artesa.

LLICÈNCIES D'OBRES

Joan Pubill i Jiménez, connexió d'aigua potable. Plaça del Mercadal.

Maria-Rosa Aldabó i Pineda, connexió d'aigua potable. Plaça del Mercadal.

Francesc Areny i Bròvia, per obres a la casa. Agregat de Montclar.

Josep-Maria Morenate i Lorente, per canviar bastiments de les finestres. Av. d'Agustí Ros.

Jaume Vicens i Manaut, per obres a la casa. Camí de les Planes.

Jaume Ramon i Caballol, per efectuar obres en la casa. Av. de Marià Jolonch.

Jordi Comelles i Mas, per connexió d'aigua potable. Ctra. d'Artesa.

Jesús López i Lage, per canviar banyera i enrajolar habitacions. Plaça del Pou.

FECSA, per ampliació de la xarxa de baixa tensió. Zona Ctra. de Cervera.

Antoni Bullich i Vilaginés, per desembussar claveguera. Raval de Puigverd.

Joaquim Muro i Sànchez, per enrajolar l'entrada de la casa. Av. de Marià Jolonch.

Maria-Teresa Penella i Fitó, per col·locar un tendal a la botiga. Corriol de la Sabateria.

Comunitat de Veïns Pere de Gomar, per rebaixar la vorada. C. D. Pere de Gomar.

Olga Garcia i Sànchez, per diferents obres a la casa. Costa dels Dipòsits.

Carme Badia i Balasch, per arreglar una paret. C. de la Segla Molinal.

Carme Trepà i Pla, per enrajolar el segon pis i arreglar cuina. Av. d'Agustí Ros.

Josep Armengol i Junyent, per anivellar habitació. Raval de Puigverd.

Jordi Bertran i París, per repassar la teulada de la casa. Av. de Jaume Mestres.

Josep-Lluís Marina i Solé, per dos drets de connexió de claveguera. C. de Pompeu Fabra.

Cansaladeries Beneta SCP, per col·locar un rètol lluminós. C. de Sió.

Ramon Vilalta i Huguet, enrajolar la terrassa i canviar la balustrada. Ronda dels Comtes d'Urgell.

FACTURES APROVADES Pessetes

Zardoya Otis, reparació ascensor	6.783
I. Marsà, cartells confer. M. Ambient	10.910
J. M ^a Fernández, reparac. xarxa aigua	6.820
Vulcan. Ibarz, reparació rodes	632

Nadal informàtica, impressora	143.750
Nadal informàtica, material	29.073
J. Escolà, material neteja CAP	990
Comercial Gili, plantes	5.060
Germ. Martín, treballs Espai Guinovart	14.318
Comercial Eco, clor	17.135
Thidra S.L., material xarxa aigua	26.317
E.S.A. combustible vehicles	6.413
E.S.A. combustible vehicles	17.331
F. Batalla, material i repar. diverses	201.898
J. M ^a Fernández, repar. xarxa aigua	12.027
Comercial Palma, desratització	139.000
Despeses Correus	29.059
Adeslas S.A., assist. sanit. funcionaris	90.200
J. Puigpinós, reparació en piscines	2.013
J. Puigpinós, reparació escoles	1.739
J. Puigpinós, reparació escorxador	863
Correus, segells	12.950
Canon, material oficina	27.255
Ofimàtica i complements, mat. oficina	8.625
Serveis Tècnics, material	22.838
Canon, mantenim. comptador fotocop.	9.795
Tedal, S.L. mobil. local social Donzell	52.095
D. Ros, material cementiri	10.985
D. Ros, material xarxa aigües	3.235
Pret. Cuñat, S.L., material obres	12.214
J. Jové, reparacions al Passeig	14.927
J. Jové, reparac. Polisportiu	14.053
Elecson, reparació material	52.771
R. Penella, treb. carrossa petanca	12.500
J. Escolà, material escorxador	1.050
T. Terré, material	21.953
Vilanova, nevera pel centre mèdic	35.000
Comercial Eco, clor	17.135
J. Escolà, material neteja CAP	1.985
FECSA, energia elèctrica març	1.570.409
Depart. Sanitat, taxes escorxador	5.250
P. Claveria, treballs topogràfics	505.358

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

L'Àlef Quincaller

per Guillem Viladot

Mira, Urc, aquest que passa ara és l'Àlef Quincaller i Glòber. Encara que camini així, com unes enganilles, ha estat un home de molta força i de molta veu. Com que en acabar els estudis no sabia què fer, s'inventà una secta. De primer s'empescà el nom. La titulà Congregació dels Set Vents i Mig. Un cop la va tenir enregistrada al Ministerio de Justicia, es dedicà a pensar en la finalitat de la congregació. No li costà gaire. Seria la de fer creure a la gent que tothom és etern i que només moren les persones que no tenen ganes de viure. De seguida redactà uns estatuts que foren llegits per ell mateix en una reunió pública que es celebrà a Ca la Vila. Hi van fer cap cinc persones. En encetar l'acte, l'Àlef va dir que amb cinc ja en tenia prou per començar, perquè cinc convençuts poden convèncer cinc persones més, i que amb una mica de sort cinc per cinc farien vint-i-cinc, i vint-i-cinc per cinc fan cent vint-i-cinc, i per cinc dóna un resultat de sis-cents vint-i-cinc addictes. Etc. Per tant era qüestió de no perdre els cinc assistents. Un cop llegits els estatuts els explicà la filosofia de la secta. Va dir: no es tracta de fer res, es tracta de creure fermament en aquella proposta evangèlica que assegura que ningú no s'afanyi per res, ja que si el Senyor peixa les aus del cel, amb més cura assistirà qualsevol persona. Un dels assistents va demanar la paraula i féu: i com es fa això de no fer res? Bona pregunta, comentà en veu alta l'Àlef. I afegí: es tracta de no gastar la vida, de tenir ganes de viure i emmagatzemar-les en la reserva del cor. Insistí: seure sota la llinda de

casa i no esperar res, mirar sense veure, escoltar sense sentir, no voler posseir res i només viure. Aquestes coses que deia l'Àlef no és que fossin gaire convincents, sinó que les deia amb una veu que arrabassa, sobretot quan obria els braços i els enlairava. Aleshores els presents no paraven de dir: amén, amén, al·leluia! Amb aquesta manera de fer, l'Àlef arribà a tenir tres mil cent vint-i-cinc seguidors. Un dia, però, un tal Aquiacar es posà a fer oposició als principis de la Congregació dels Set Vents i Mig, basant-se en que no fer res no condueix a res i que la vida és acció, i que l'acció crea, és font de totes les coses.

L'Aquiacar reclutà la majoria dels sectaris que van passar a formar una cooperativa agropecuària que aviat s'expandí cap a altres activitats, com per exemple derivats de la fusta i alumini. Quan les coses semblaven molt floreixents, alguns cooperativistes es van emancipar i formaren una societat anònima. Va ser el principi de la desintegració, i qui més qui menys només aspirava a fer-se ric.

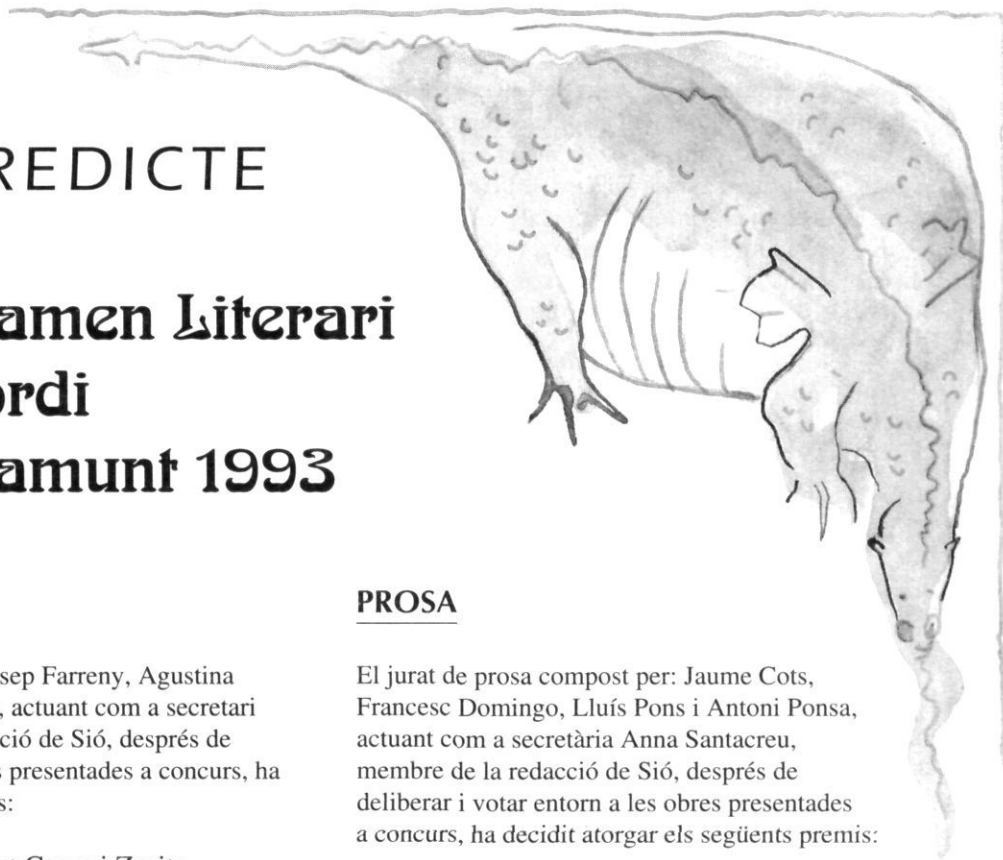
Mentrestant, l'Àlef deixava fer en la llibertat i en l'ambició. Assegut al Pilar de les Perdius de Ca la Vila, en tenia prou amb la companyia de mitja dotzena de fidels. Allà s'hi passà molt de temps, tot el temps que li tocà de viure.

Aquells seguidors fidels, en adonar-se que l'Àlef havia mort van pensar en desertar, si bé aviat s'adonaren que l'Àlef continuava present en els seus cors. I a partir d'aquest sentiment tornaren a predicar la filosofia de la Congregació dels Set Vents i Mig, fins que s'expandí arreu.

VEREDICTE

XVIè Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt 1993

POESIA

El jurat de poesia compost per: Josep Farreny, Agustina Juan, Josep M. Lluch i Pere Mora, actuant com a secretari Josep Rovira, membre de la redacció de Sió, després de deliberar i votar entorn a les obres presentades a concurs, ha decidit atorgar els següents premis:

- 1er EGB: *El collaret*, d'Albert Cases i Zurita.
- 2on EGB: *De tot cor*, d'Alícia Monterroso i Bastús.
(Accèssit) *Si jo fos un pardal*, de Xavier Alvarez i Ramos.
- 3er EGB: *El pagès*, de Noèlia Catalan i López.
(Accèssit) *La neu*, de Neus Martorell i Solé.
- 4rt EGB: *El carpesà*, de Núria Caufapé i Creus.
- 5è EGB: *El diari de l'avi*, d'Eduard Rodríguez i Juan
(Accèssit) *La raó*, d'Ester Serrano i Sardà.
- 6è EGB: *Somni*, de Meritxell Corrales i Gomà
(Accèssit) *Un dia de tempesta*, de Roger Solé i Vall.
- 7è EGB: *La naturalesa*, d'Eva Garcia i Chueca.
- 8è EGB: *Tu*, de Dolors Mari i Lombardo.
(Accèssit) *Viure és viure*, de Marta Cobero i Tarragona.
- 1er BUP: *Oreneta viatgera*, d'Angelina Cases i Canals.
(Accèssit) *La lluna*, de Montserrat Alòs i Xandre
- 2on BUP: *La primera vegada*, de Gemma Figueres i Jumela.
(Accèssit): *Rosa Marcida*, de Cristina Solé i Olives.

PROSA

El jurat de prosa compost per: Jaume Cots, Francesc Domingo, Lluís Pons i Antoni Ponsa, actuant com a secretària Anna Santacreu, membre de la redacció de Sió, després de deliberar i votar entorn a les obres presentades a concurs, ha decidit atorgar els següents premis:

- 1er EGB: *La velleta i la noia*, de Mercè Badia i Teruel.
- 2on EGB: *Ja tinc 7 anys*, de Marc Puebla i Miralles.
- 3er EGB: *El poble i la ciutat*, de Mireia Muixí i Albareda.
- 4rt EGB: *El riu Sió*, d'Eduard Balagueró i Serra.
- 5è EGB: *Va d'ulls*, d'Anna Pedró i Carulla.
(Accèssit) *Els oficis*, de Núria Puigarnau i Coma.
- 6è EGB: *El vidre amb vida*, de Noemí Lombardo i Fernández.
- 7è EGB: *Ningú no el vol*, de Sònia Pintó i Grau.
- 8è EGB: *Els liputs*, de Jordi Puig i Porta.
- 1er BUP: *Ell, jo o nosaltres*, de Sandra Torrecassana i Omedes.
- 2on BUP: *Estirada sobre*, de Sara Jové i Balasch.
- 3er BUP: *Retorn als orígens*, de Ramon Muixí i Albareda.

PREMI ESPECIAL

- 1er Premi: Desert.
(Accèssit) *Les Paraules que em costa entendre*, de Núria Martorell i Soldevila.

LA VELLETA I LA NOIA

Una vegada una nena anava pel bosc i de sobte va veure una dona vella plorant vora el riu, ella va anar a veure el que li passava. La vella va dir-li que havia perdut el seu cavall, la nena que coneixia tots els animals del bosc va dir que l'ajudaria a trobar-lo. La nena va cridar tots els animals i els va dir que busquessin el cavall. Més tard el van trobar i la velleta va dir a la nena que com que l'havia ajudat, ella sempre que tingués un problema, el cavall hi aniria a ajudar-la.

Mercè Badia i Teruel

DE TOT COR

*Avui quan arribi a casa
la mare hi trobaré,
ens explicarem moltes coses
i ho passarem d'allò més bé.*

*Li explicaré el meu joc,
m'explicarà una rondalla,
li ensenyaré el meu quadern
ella em farà una rialla.*

Alícia Monterroso i Bastús

EL COLLARET

*La mare té un collaret
que és llarg i de color rosa,
a mi m'agrada molt
sempre que se'l posa.*

Albert Cases i Zurita

JA TINC SET ANYS

He fet set anys. Tinc els cabells castanys i els ulls també. M'agrada jugar, fer esports, tenir amics... i ja sé llegir i escriure.

Parlo i escric en català, entenc i parlo una mica el castellà. Quan sigui més gran potser entendré altres llengües i així podré fer amics per tot arreu.

Ara per a jugar i riure amb els nens d'arreu el món sempre ens podrem entendre perquè ho fem amb la mateixa llengua.

Marc Puebla i Miralles

EL PAGÈS

*En un camp solitari
un pagès està llaurant,
posant-hi tot l'esforç
de la vida que va deixant.*

*Amb els núvols damunt seu,
el pagès va treballant
esperant una collita abundant.*

*El pagès treballa i treballa
mirant el cel confiat.
Esperant que el seu esforç
sigui ben recompensat.*

Noèlia Catalan i López

EL POBLE I LA CIUTAT

Hi havia un poble i una ciutat que sempre discutien. Tots dos volien tenir la raó. La ciutat deia que era més gran i que allí s'hi podia trobar de tot. El poble deia que ell era més tranquil i que tots els qui hi vivien es coneixien i això et feia sentir molt content. La ciutat una mica enfadada li va contestar que cadascú havia de tenir cura de la seva feina. El poble va quedar pensant i després va contestar:

– Gràcies a totes aquestes discussions m'he adonat que tots dos tenim el mateix valor. I així és com el poble i la ciutat es varen fer amics.

Mireia Muixí i Albareda

EL DIARI DE L'AVI

*És vell i ple de pols,
fa temps que no veu la llum
perquè viu a l'esgolfa,
s'ha tornat roig i marronós
perquè ningú no se l'escolta.
Té moltes coses a dir,
és ple de records i experiències viscudes
d'un temps passat i llunyà
que amb enyorança se sol recordar.
Espera pacient la mà que el fullegi,
li tregui la pols i el llegeixi
i així descobrir la vida d'un vell
que va ser jove i la va viure intensament.*

Eduard Rodríguez i Juan

EL RIU SIÓ

Pel meu poble passa, petit i silenciós, el riu Sió. Tots els dies anem a veure'l i juguem al seu costat. Juguem a pilota, a córrer, a empaitar, amb els gronxadors, etc.

Si plou molt, el cabal creix i llavors no podem baixar a buscar la pilota que ens ha caigut i se l'emporta riu avall.

Els seus ponts són antics i estrets i els cotxes han de parar si es trobem en els dos sentits.

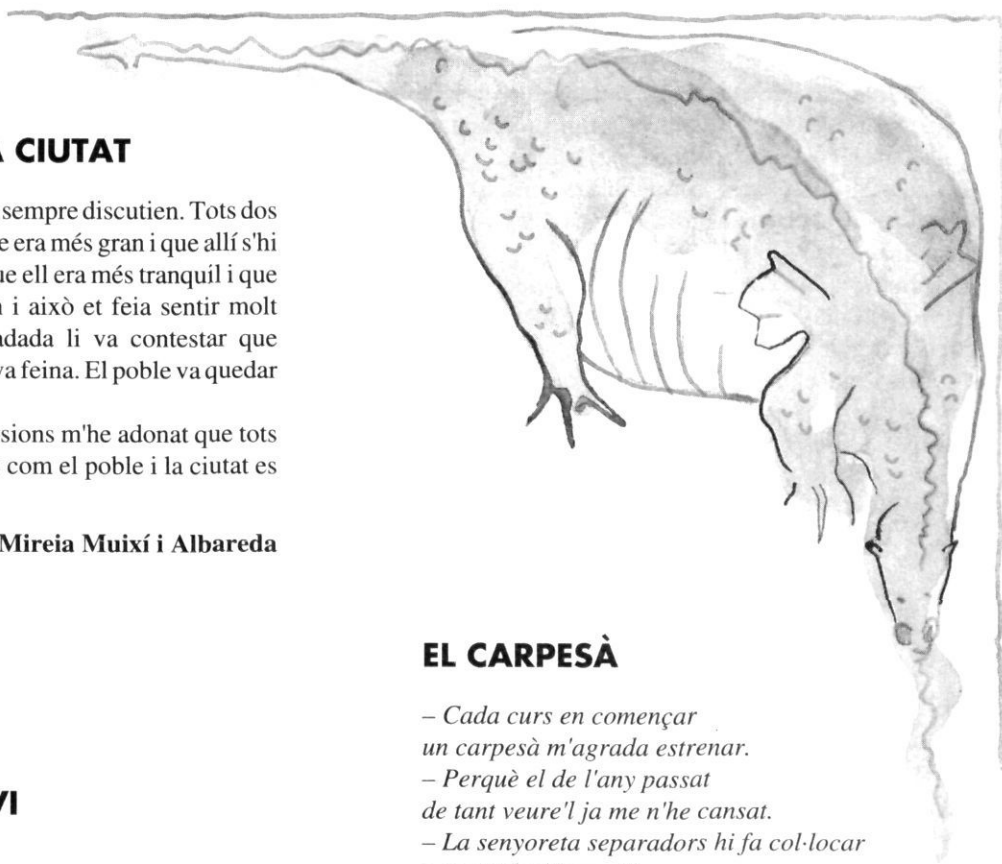
A vegades el nostre riu baixa brut, amb papers i branques seques. Així no m'agrada tant! Llavors juguem a netejar-lo i sembla que es posi content.

Eduard Balagueró i Serra

EL CARPESÀ

*– Cada curs en començar
un carpesà m'agrada estrenar.
– Perquè el de l'any passat
de tant veure'l ja me n'he cansat.
– La senyoreta separadors hi fa col·locar
per així la feina millorar.
– El primer és el de matemàtiques
per començar a fer "pràctiques".
– Després el de castellà,
que a mi em costa parlar.
– A continuació el de català
que a tots ens agrada treballar.
– Després ve el de naturals
tot ple d'esquemes, rètols i animals.
– Quan arriba socials
entre rius, muntanyes, llacs i canals
a mi em vénen tots els mals.
– Quan el trimestre està a punt d'acabar
a tots ens toca la sessió de buidar.
– Per poder-lo a casa entregar
i per fi uns quants dies descansar.*

Núria Caufapé i Creus

VA D'ULLS

Uf! que cansats que estem, avui hem agafat febre i com que no hem pogut aclucar-nos en tota la nit, hem pensat en la nostra família i els hem comparat amb les estacions.

L'hivern l'assembla als nostres avis: serens, pacients, plens de nostàlgia, però al mateix temps molt tranquils com els dies de neu i pluja fina.

La primavera és revoltosa, ventosa i a vegades calorosa, amb tot de flors esclatant com la nostra germana més petita.

La nostra germana gran és com l'estiu: vehement, impetuosa...

I com la tardor els nostres pares, hi ha dies de tota mena tan aviat freds com suaus, ventosos i tranquils, romàntics com una posta de capvespre.

Nosaltres som els ulls de l'Anna (la filla mitjana de la casa) i així és com veiem la nostra família, per a nosaltres encantadora.

Anna Pedró i Carulla

EL VIDRE AMB VIDA

Hola amics!

Sóc una nena que fa sisè i us voldria explicar una cosa bastant rara que em va succeir.

L'altre dia, la senyoreta de pretecnologia ens va dir que havíem de portar un mirall per a fer-hi un dibuix.

Jo, després d'haver-ho pensat, vaig decidir de fer l'Asterix. El dibuix anava perfecte, ja havia rascat l'entorn i començava a rascar el jersei quan vaig sentir una veu que deia:

– Em fas mal!

Jo vaig preguntar a la Laia i la Carme a veure si sabien d'on sortia aquella veu i elles em van dir que no havien sentit res. Al cap de una estona la vaig tornar a sentir, ja en començava a estar ben tipa de tanta veu! Després, vaig continuar i quan em disposava a rascar el casc vaig veure com l'Asterix em picava l'ullet, i jo gairebé em marejo. Vaig tornar a mirar-lo, ja més relaxada, i li vaig preguntar:

– Qui t'ha dit que et possedis al meu vidre, eh?

– Tu.

– Jo? Jo només estava dibuixant com tots els altres.

Després de molt barallar-nos, ara ja som amics, li vaig dir que on aniria ara ell i em va dir que enlloc, que es quedaria on era.

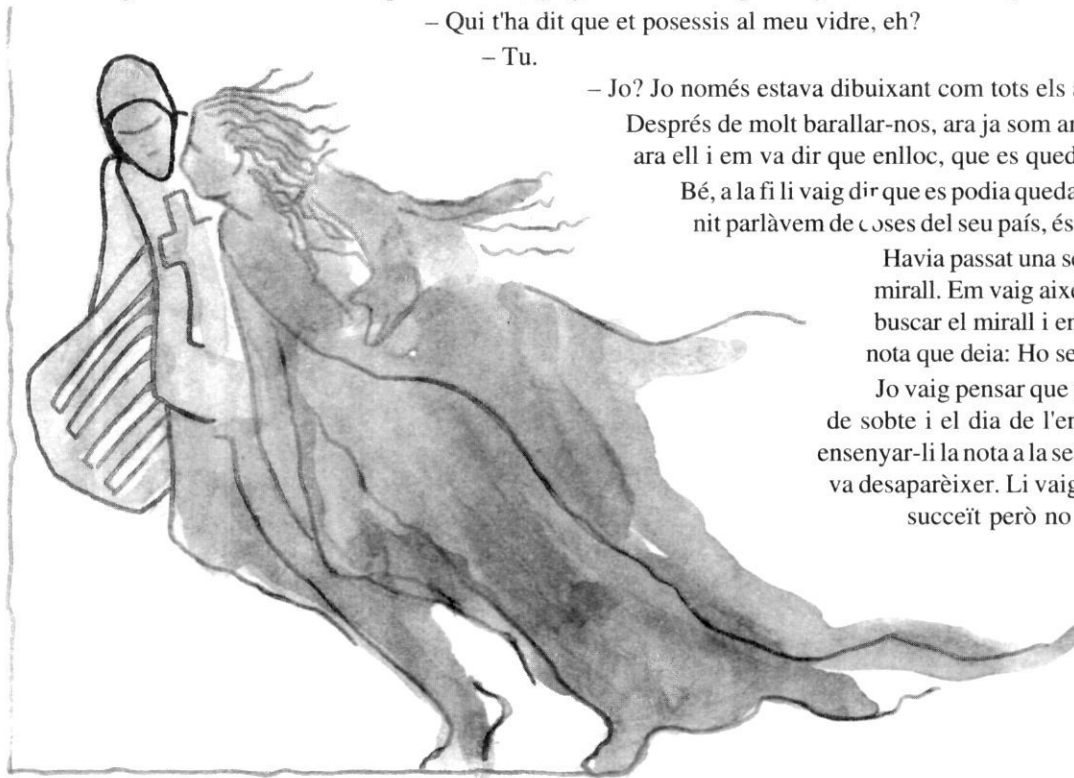
Bé, a la fi li vaig dir que es podia quedar perquè ja érem amics. Cada nit parlàvem de coses del seu país, és a dir de... ah! sí, de la Gàl·lia.

Havia passat una setmana i jo havia d'entregar el mirall. Em vaig aixecar com cada dia, vaig anar a buscar el mirall i enlloc de l'Asterix hi havia una nota que deia: Ho sento molt, he de marxar.

Jo vaig pensar que tenia molta barra marxar així de sobte i el dia de l'entrega, ja estava disposada a ensenyar-li la nota a la senyoreta quan per art de màgia va desaparèixer. Li vaig explicar a la senyoreta tot el succeït però no em va creure, ja sabeu com

són els grans! I ho vaig haver de tornar a fer, però aquesta vegada no seria l'Asterix. M'he l'havia jugada!

**Noemí Lombardo
i Fernández**

SOMNI

*Tot de pedra fosca
embruixat i vell,
damunt la muntanya
hi havia un gran castell.*

*Vaig sentir una música,
ballaven dins d'ell?
vaig voler explorar-lo
jugant-m'hi la pell.*

*Em surt una bruixa,
m'agafa les mans
i em fa donar voltes
per tots els voltants.*

*Em fa caure a terra.
Quin cop m'he donat!
a sota el llit m'he trobat
i de quina m'he lliurat.*

Meritxell Corrales i Gomà

ELS LIPUTS

Fa molts milions i milions d'anys, era un temps en què existien uns animalons diminuts anomenats LIPUTS. La seva feina era molt important: "haviem de dirigir els fenòmens de la naturalesa".

Hi havia el LIPUT de la pluja, que havia de dirigir les gotes d'aigua cap on hi havia més sequera, i així sempre el món estava humit. També hi havia el del Sol, que quan a algun ésser viu li faltava llum ell dirigia el Sol cap allà. N'hi havia molts d'altres com el dels terratrèmols, el del vent, el del fred, el dels núvols, el de la Lluna...

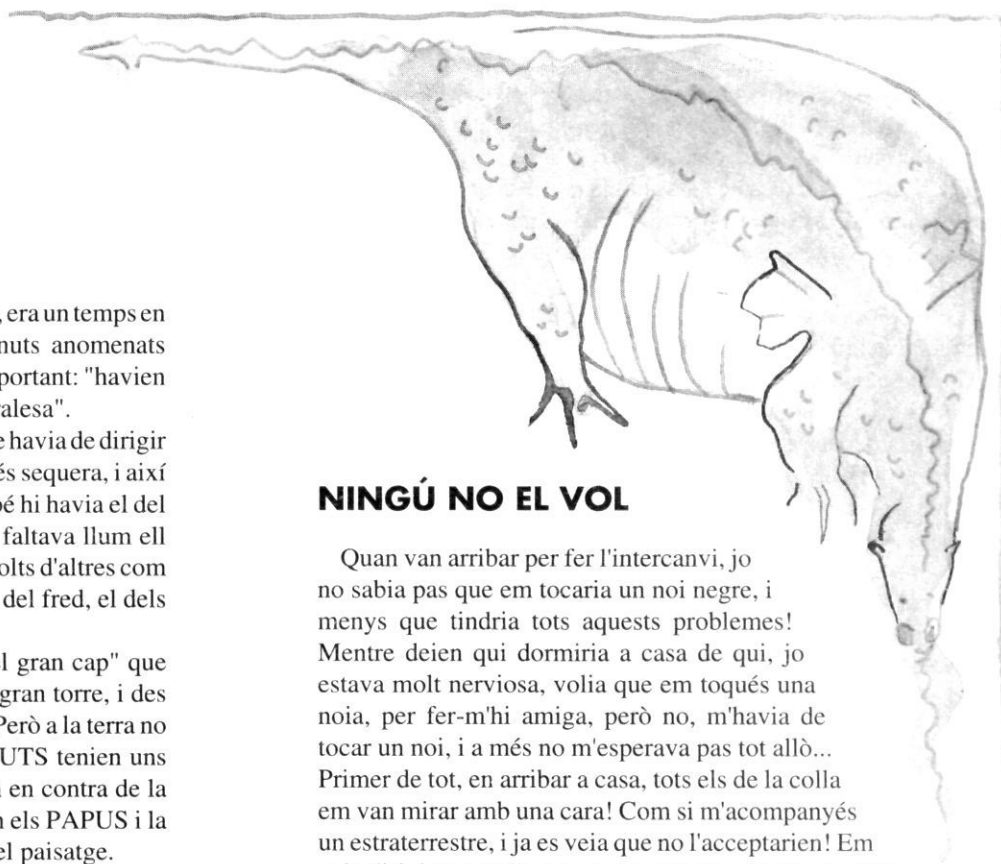
El LIPUT més important era "el gran cap" que dirigia tots els LIPUTS des d'una gran torre, i des d'allí els deia el que havien de fer. Però a la terra no tot era pau i tranquil·litat, els LIPUTS tenien uns enemics molt ferotges que anaven en contra de la naturalesa. Aquests animalots eren els PAPUS i la seva única missió era destruir tot el paisatge.

Totes les coses que feien eren horripilans i desastroses, com ara: cremar els boscos, contaminar els rius i els llacs, matar els animals... Els PAPUS vivien a l'interior de la terra perquè no podien veure la llum del Sol, ja que si la veien es morien. Els PAPUS tenien una gran organització per atemptar contra els LIPUTS i contra la naturalesa. Aquesta organització era la O.C.N. (organització contra la natura).

Però un mal dia el LIPUT del sol és va adormir i aleshores tots els PAPUS van sortir del centre de la terra ràpidament i van atacar la torre del "gran cap". El "gran cap" va contraatacar amb tots els LIPUTS col·locant una bomba al centre de la terra. Des de l'aparició d'aquesta bomba diuen que encara està encès el centre de la terra. Aquesta guerra va ser molt igualada. Va ser tan igualada que tots els PAPUS i tots els LIPUTS hi van morir.

Per això, el Sol no para de fer tombs al voltant de la terra perquè no hi ha cap LIPUT que el guii. Per això hi ha llocs on hi ha inundacions i llocs on no hi plou mai. Llocs on hi neva i llocs on no, llocs on hi ha terratrèmols, llocs on hi fa molt fred i altres on hi fa molta calor, etc. Si hi hagués els LIPUTS tot això no passaria.

Jordi Puig i Porta

NINGÚ NO EL VOL

Quan van arribar per fer l'intercanvi, jo no sabia pas que em tocava un noi negre, i menys que tindria tots aquests problemes! Mentre deien qui dormiria a casa de qui, jo estava molt nerviosa, volia que em toqués una noia, per fer-m'hi amiga, però no, m'havia de tocar un noi, i a més no m'esperava pas tot allò... Primer de tot, en arribar a casa, tots els de la colla em van mirar amb una cara! Com si m'acompanyés un estraterrestre, i ja es veia que no l'acceptarien! Em vaig dirigir cap a ells, acompanyada d'en Jordi, que així es deia el noi, i el primer que hi va haver van ser comentaris en veu baixa, cosa que em rebentava! I per trencar el glaç vaig presentar-los en Jordi, i vam passar la tarda jugant a la cuina. Quan vam marxar cap a casa, en Jordi estava trist, i no sabia què dir-li perquè s'alegrés; finalment va ser ell qui va dir la primera paraula, que per cert em va ofendre molt, em sembla que no em volen, com a tot arreu. No diguis això home, només és la primera impressió, ja veuràs com els passa. Però en el fons jo estava segura del que havia dit en Jordi. Van passar els dies; i un d'ells, jugant a agafar, mentre paràvem a descansar, en Jordi va pujar a beure; hi va haver silenci, era la primera vegada que ens quedàvem sols durant la seva estada al poble i de sobte vaig treure tot el que tenia dins el cap:

– Però que us heu cregut, és un noi normal i corrent com tots nosaltres, i l'heu jutjat per la seva pell! Està molt trist, ningú no el vol, i ja és hora que algú comenci! No m'ho hauria esperat mai de vosaltres! I vaig marxar cap a beure. Però en realitat em vaig quedar escoltant darrera la porta, i em vaig alegrar quan vaig sentir que algú deia:

– Ei, té raó, ens hem passat un pèl, donem-li una segona oportunitat! Dit i fet. Vaig esperar en Jordi i vam sortir a jugar. A partir de llavors tot va ser diferent, tot va ser amabilitats...

A l'hora d'acomiarar-se, hi vam anar tots, ens vam donar adreces i ens va prometre que tornaria, i en el fons tots ho estàvem esperant, quan va marxar l'autocar, em vaig girar vers els altres i tots alhora van dir:

– En el fons ens queia bé!

No vaig poder aguantar un somriure...

Sònia Pintó i Grau

ELL, JO O NOSALTRES

Aquell dia el recordo com si fos ahir mateix. Tot va passar en tan poc temps que gairebé ni vaig poder pensar en què era realment el que necessitava, o el que havia de fer.

Era la tarda d'un dissabte, ens havíem trobat per casualitat pel carrer. Aquella trobada inesperada i fins i tot indesitjada ens va dur a parlar seriosament. Des de feia ja temps, jo havia notat una cosa estranya, un sentiment de tot desconegut. Quan estàvem ell i jo junts, sabia i notava que hi havia una tensió, crec que ell també ho sentia, però igual que jo desitjava callar.

Cada dia que passava ens fèiem més amics i al mateix temps aquella estranya sensació em confirmava que ell era el responsable. Aquella tarda vaig adonar-me que el que em preocupava era saber si ell i jo formaríem un nosaltres. Ja ho veus un nosaltres, una paraula tan simple em portava ara molts mals de cap. Vaig creure que ja que el futur ens havia dut tots dos a aquella trobada, era l'hora de parlar de tot el que ens preocupava. Crec que va ser el més encertat.

Ell i jo començarem a parlar, tots dos ens vam plantejar formar un nosaltres, molta gent ens havia dit que aquest nosaltres que podíem formar ells i jo seria fantàstic. Després de parlar durant una llarga estona, jo vaig decidir no formar un nosaltres.

Ell no comprengué per què jo no ho volia, potser jo tampoc. Ara quan el veig, penso que potser si haguéssim format aquell nosaltres, tot seria molt diferent. Però jo ho vaig elegir així, ara només puc pensar i imaginar en el que hagués pogut passar.

Quan sento nosaltres penso en tots aquells que poden arribar a formar-lo, són realment afortunats. Són molt valents, abandonen el seu jo i el seu ell per formar el nosaltres.

Potser si no hagués estat tan covard hauria format un nosaltres.

Sandra Torrecassana i Omedes

LA NATURESA

*Què bonic és sentir piular els ocells,
en un dia alegre i assolellat
i ben rodejats de vegetació,
en un món ben purificat.*

*Però tota aquesta meravella
l'estem destrossant contínuament,
embrutant la terra d'aquesta manera
tothom hi surt perdent.*

*Els animals en extinció
haurien de rebre més ajuda,
ja que nosaltres som els culpables
que la seva raça estigui perduda.*

*Entre tots un esforç hauríem de fer,
per recuperar el que hem perdut
i tanmateix per conservar
el que fins ara no hem sabut.*

Eva Garcia i Chueca

TU

*Fa poc temps que et conec
però tan sols en parlar
he comprès que a tu et dec
la confiança que em vas donar.*

*Avui mirant el cel
després d'haver-me vestit,
primer pensament, Joël
seràs sempre al meu esperit.*

*El primer cop que et vaig veure
sabia que tu i jo érem un,
després no em podia creure
que poguéssim fer un conjunt.*

*No sé el que de mi pots pensar
però tan si és bo com dolent,
res no podrà canviar
el que hi ha en la meva ment.*

Dolors Mari i Lombardo

ESTIRADA SOBRE...

Estirada sobre el llit contemplo la desfigurada massa de grisos que s'aixequen davant meu.

Plou. L'asfalt es mulla lentament i monòtona. No hi ha ningú. Tot desert.

Penso en tu mentre, intentant dominar la meva mà tremolosa, esbarrio la tinta sobre un paper. Les llàgrimes em llisquen galta avall. Són salades.

Les paraules moren abans de sortir de la meva boca. Vull escriure i no puc, t'estimo però no em veig capaç d'afrontar la vida tal com la poses. Em sento dèbil, impotent, petita, insignificant, feble... Tothom, tota la societat, em pressiona i aquest pes m'atenua. Ara només brolla del meu interior una paraula: "Perdona'm".

Intento no pensar en tu, però tots els meus intents són inútils. Imagino mirant-me als ulls, admirant cada cosa sorgida del no-res. La teva inefable expressió d'alegria i de tristesa deixen la meva ment més torbada, encara. Les rialles que il·luminen la teva cara, el plovisqueig que alliberen els teus ulls, els teus moviments, el teu desconcert enmig del món, la teva ingenuïtat, la preocupació pel que t'envolta, la pell enrosida i suau, el tacte i la forma de tocar d'amant encuriosit, l'amor que desprens, la senzillesa, la intel·ligència, la fonètica complicada d'un novençà conductor en la carretera de la vida, la teva indefinida personalitat... Aquestes imatges es passegen amunt i avall en circuit tancat dins meu. No et sé definir. Ets impossible de concretar, tan sols et projecto, et forjo entre somnis i realitats, malsons i fantasies. Ets algú molt especial per a mi.

Et preguntaràs el per què de tantes dificultats. Comprens que no ho entenguis. T'estimo, i m'agradaria estar sempre amb tu; mes és tot tan confús... Amb qui confio? No puc anar-me'n amb tu a un pis, escapar-me seria una bogeria. De què viuríem? Hauria de deixar d'estudiar i tot i així la feina seria nostra per a sobreviure. I a més, no estic preparada per aquesta mena de relacions. Patiries la meva abúlia, la meva irresponsabilitat, les meves sortides, la meva agressivitat, t'asseguro que no podries viure. Ni jo sé el que vull...

Sé que això s'havia de prevenir. Tens raó si ho penses. Tens raó en tot el que puguis pensar. Em sento tan miserable... Tothom opina, tothom sap el que em passa. És la rebel·lia d'avui en dia, diuen uns; és l'excés de llibertats, diuen els altres. Només tu i jo callem. Què faré? Què ens passarà?

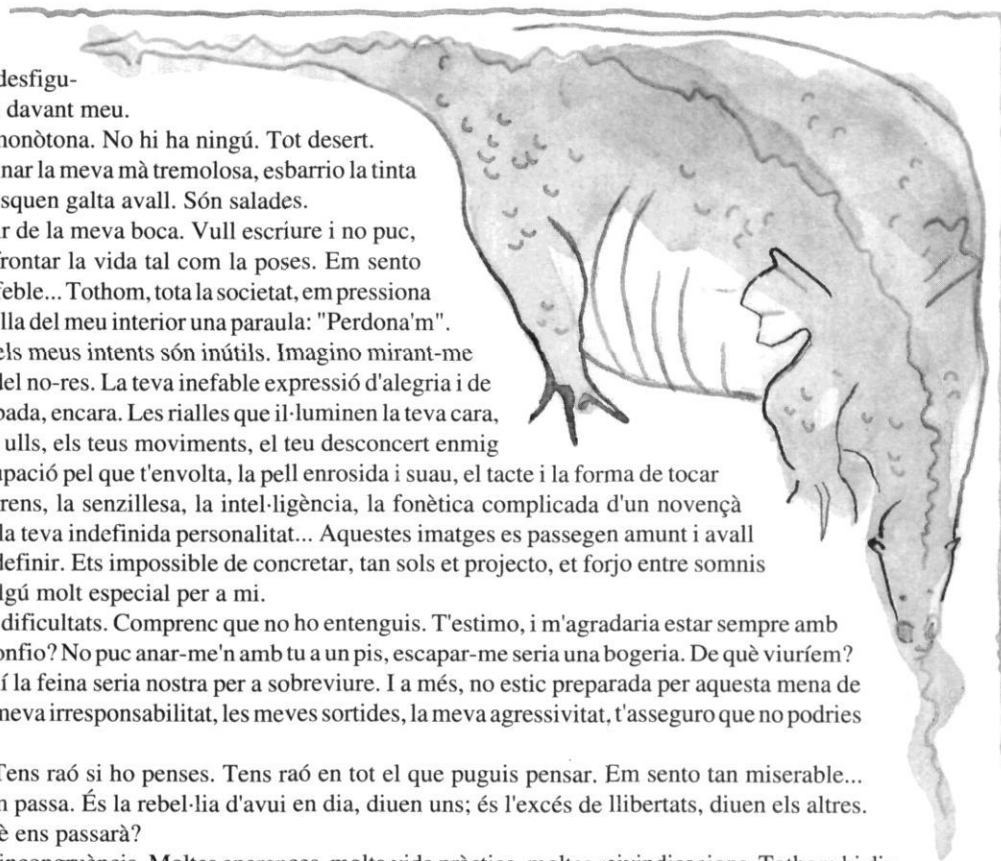
Aquesta societat és, tot sovint, una incongruència. Moltes aparences, molta vida pràctica, moltes reivindicacions. Tothom hi diu la seva, és una vida molt inquieta, molt àvida, àrida. I la gent, continua essent tan cruel com a l'època dels romans, —per molt que ho dissimulem sota l'aparença de científics o de poetes—. Aquest és el meu món, aquest és el teu món. Jo hi estic endinsada, tu en pateixes les conseqüències.

No puc analitzar els costats negatius de la meva elecció; n'hi ha tants que no podria viure. L'abort deixa fortes petjades i destrueix una vida; però crec que si no ho faig en destruiré dues. Creuràs que sóc una egoista, segurament. No espero que m'entenguis mai. Només desitjo que em perdonis, fill meu.

Per sempre amb amor

SARA

Sara Jové i Balasch

ORENETA VIATGERA

*Oreneta viatgera
que voles d'aquí i d'allà
digue'm on és ell ara,
digue'm ara què fa.
I si un dia t'hi ataneses
tot volant i planejant
digues-li a cau d'orella
que jo l'estic esperant.
És un amor que vaig perdre
sense haver-lo mai guanyat,
és un ardor que perdura
i encara no s'ha apagat,
és un somni inassolible
per manca de llibertat.
Viatja ocell, viatja,
tu que ets lliure i pots volar
et fas una llar aquí
i després una altra allà,
encara que sempre tornes
al lloc des d'on vas marxar.*

Angelina Cases i Canals

LA PRIMERA VEGADA

*Els teus ulls, blaus, lluent, tènues...
fixats en els meus rínxols
esbarriats per la sorra.
La teva mà suau i temptadora
acariciava el meu cos descobert a les ones.
Era la primera vegada.

El sol s'amagava per l'horitzó
tenyint el cel amb els últims rajos del dia.
Els ocells amb un vol ràpid,
deien l'últim adéu a la gegantesca bola de foc.
Tu i jo immersos en el plaer.
Era la primera vegada.

La pau, la quietud i el silenci
regnava en aquella platja.
Els teus llavis vermells i carnosos
es submergien en els meus.
I per primera vegada, vas pronunciar
la paraula T'ESTIMO.*

Gemma Figueres i Jumela

RETORN ALS ORÍGENS

No podia parar de córrer, fins i tot quan vaig estar segur que ja no em seguia, va costar-me molt mirar enrera. El sol acabava de sortir estenent pel cel el color de pa torrat característic d'aquella època de l'any. Us preguntareu que feia despert tan aviat; teniu raó, no sóc gens matiner, però aquell dia era especial, no podia continuar perdent el temps al llit, era necessari fer quelcom que de ben segur canviaria del tot la meua vida rutinària. I per alguna raó incomprendible, els meus presagis es van complir.

No us creguéssiu pas que em deixo portar per la primera impressió, però la situació estava claríssima, aquell no era el meu carrer, ni la meua ciutat, i, encara que només de pensar-ho em venien tremolors, ni tan sols estava al meu planeta. L'aire, que tenia un olfacte diferent, em va causar un sobtat rodament de cap, perquè era d'una puresa inusual. No se sentia ni un sol clàxon al carrer i fins i tot hauria gosat assegurar que tota l'activitat urbana s'havia aturat. Els meus temors es van veure confirmats quan vaig atrevir-me a mirar per la finestra. Vaig veure el sol! L'edifici de pisos, que des de sempre, matí rera matí, era l'única vista de l'exterior que podia percebre des de la meua finestra, havia desaparegut. No hi havia cap construcció que tingués més de dos pisos. Cada caseta estava voltada pel seu propi jardí.

En el moment en què més submergit estava en tot un mar de dubtes, van trucar a la porta. Vaig anar a obrir, dut per un reflex fruit de la rutina. "Bon dia i benvingut" em va dir l'homenàs que s'esperava al llindà de la porta. Li vaig tornar la salutació mentre ell m'indicava que l'acompanyés a fora. Vam fer cap a un carrer llarg i ample, on els abundants raigs solars em van cegar momentàniament. Uns vint metres més enllà el carrer s'eixamplava en una plaça coberta per un poblat mantell verd, compost d'arbres i arbusts de diferents espècies. Segurament es va adonar que estava totalment desorientat, perquè immediatament va començar l'explicació que tot seguit intento resumir.

Va començar contestant-me l'interrogant que més em rosegava la consciència: Què hi feia allà? i, com hi havia fet cap? No us explicaré pas, almenys per ara, quina va ser la resposta que ell em donà. Seria massa complicat; i no és ni de bon tros part imprescindible de la història. Sí us diré, però, que la raó fou del tot convincent i no donava lloc a cap rèplica. M'assegurà també que tot allò era per al meu propi bé, i això em tranquil·litzà enormement.

Tot seguit vam començar un llarg itinerari per la ciutat amb la finalitat de conèixer-la, però sempre acompanyat del meu guia. Va explicar-me les mesures ecològiques en què es basava el funcionament d'aquella societat. L'esperança de vida era més elevada en relació a la que jo podia esperar, i la qualitat d'aquesta era també molt millor. Tot estava net, mirés on mirés, impecable. Els fums de les fàbriques, cases, (els vehicles funcionaven amb electricitat), eren purificats. Se'n treien les partícules de carboni, i ja incolors, eren alliberats. Els residus es cremaven a grans temperatures seguint un procés molt costós, que l'hauria fet irrealitzable a la Terra. I la major part d'ells eren reciclats. Però l'arma més important que tenien per combatre els problemes ambientals, era l'estalvi. Aprofitar les matèries, inclòs les renovables, en lloc de malgastar-les com si no tinguessin cap valor, permetia viure sense perjudicar la natura. I tot gràcies al sacrifici col·lectiu. Però convèncer la població que dedicar un temps i uns diners a cuidar el medi ambient no era llançar aquests, sinó fer una inversió vertaderament rendible, va costar moltíssim. Va ésser necessari que passessin grans catàstrofes, que el planeta en resultés greument ferit i, per damunt de tot, que els homes en sofrissin les conseqüències. Només així van aprendre la lliçó, obrint els ulls al gran perill que els voltava.

Aquella era una societat perfecta, com la que tots nosaltres hem somiat algun cop, desitjant que fos real. L'explicació va durar nou hores més. Ens vam aturar diverses vegades per contemplar els llocs més interessants de la ciutat, que eren molts. La cultura i l'amor a la natura eren presents en tot moment, i anaven íntimament lligats. Vam menjar els tres àpats als quals estava acostumat (m'hauria molestat força que aquest hàbit també hagués estat canviat). Intentava recordar tot el que en Bioloncil, aquest era el nom del meu acompanyant, em deia. Finalment, quan

el sol ja es ponia, i cal dir que va ser la posta de sol més ardent que mai havia vist, m'acompanyà a la meua nova llar. Vaig passar una llarga estona meditant sobre el que m'havia ocorregut, tot era molt estrany, increïble i confús. Algunes hores després vaig aconseguir adormir-me definitivament.

Durant els dies següents, les sortides es van repetir, però sempre seguint itineraris diferents. En Bioloncil i jo ens anàvem coneixent mentre ell m'introduïa a l'estil de vida que a partir de llavors hauria de ser el meu. Passats aquells primers dies de preparació ja podria passar a ésser un més dels habitants d'aquell món privilegiat. I se m'atorgaria una funció específica dins d'aquell colossal engranatge.

El vuitè dia vaig sortir ben aviat de casa, volia anar a comprar a un mercat situat molt a prop de casa. De sobte, entre la multitud, vaig sentir un crit familiar. Era impossible. El vaig tornar a sentir. Algú m'estava cridant pel meu nom, el meu nom "de sempre". Quan la figura es va desmembrar una mica de l'aglomeració vaig identificar-la; venia cap a mi, i era en Jarmidés Casipardal, el carnisser de la cantonada del meu carrer, que cada matí em portava els talls de cansalada que formaven el meu esmorzar. Aquella seria l'única oportunitat que tindria per a tornar a la meua vida anterior.

Només vaig necessitar un instant per a prendre una decisió. Vaig arrencar a córrer desesperadament, lluny d'ell.

Ramon Muixí i Albareda